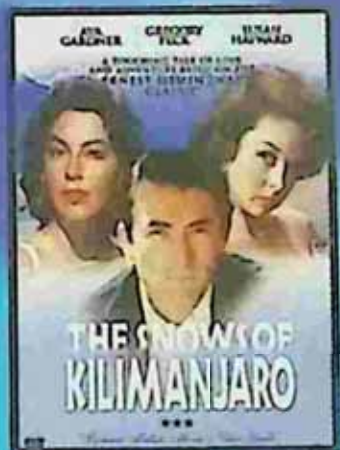
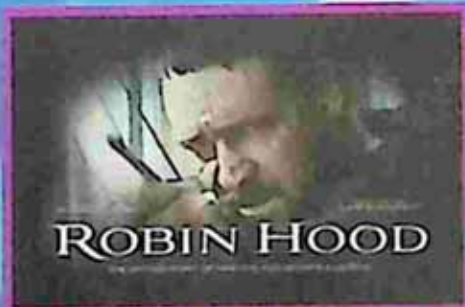
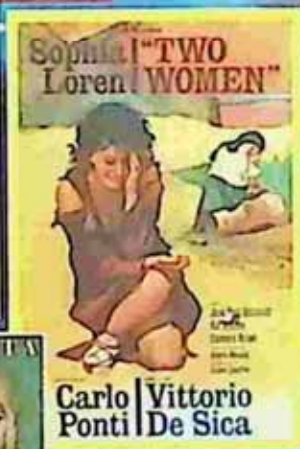

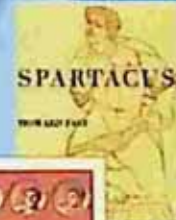
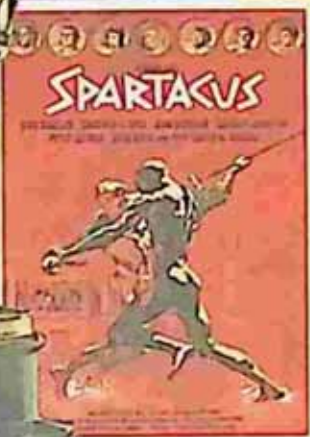
ကနဦးဝတ္ထု ရုပ်ရှင်ဆု

အနုပညာဆု

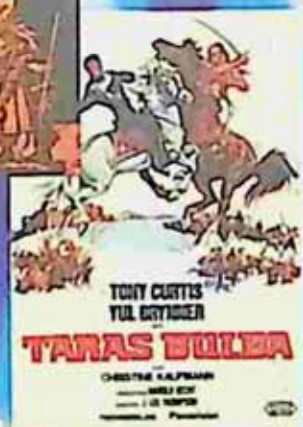

mgyou.com

ရန်ကင်းဆွေမှ အကောင်းဆုံး ပရိတ်ဆု

Starlet Legend
TARAS BULBA

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

- ပထမအကြိမ် - မတ်လ၊ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊
ကံ့ကော်ဝတ်ရည်စာပေ
- အုပ်ရေ - ၅၀၀
- မျက်နှာပိုးပုံနှိပ် - ဦးတိုးဝင်း၊ နေလရောင်ပုံနှိပ်တိုက်
၉၆/ခ၊ (၁၁) လမ်း၊ လမ်းမတော်၊
ရန်ကုန်မြို့။
- အတွင်းပုံနှိပ် - စွယ်တော်ပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ် (၁၄၇)၊ (၅၁) လမ်း၊
ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ထုတ်ဝေသူ - ဦးကျော်ဇင်၊ ကံ့ကော်ဝတ်ရည်စာပေ
၅၁၊ ရေကျော်လမ်း၊
ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
- မျက်နှာပိုးဒီဇိုင်း - ဝင်းမြင့်ဦး
- တန်ဖိုး - ၂၀၀၀ ကျပ်

၈၉၅·၈၃

သစ္စာနီ
 ဂန္ထဝင်တ္ထုမှ ရုပ်ရှင်သို့ အပိုင်း-၂ / သစ္စာနီ။ - ရန်ကုန်။
 ကံ့ကော်ဝတ်ရည်စာပေ၊ ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၁၃ ခုနှစ်။
 စာမျက်နှာ-၂၁၆၊ ၁၃×၂၀ စင်တီမီတာ။
 (၁) ဂန္ထဝင်တ္ထုမှ ရုပ်ရှင်သို့ အပိုင်း-၂

ကန္တဝင်ဝတ္ထုမှ ရုပ်ရှင်သို့

၁။ ကြက်သွေးရောင်စာလုံး	၈
၂။ အိန္ဒိယကို ဖြတ်သန်းခြင်း	၁၆
၃။ နေကတော့ ထွက်မြဲပင်	၂၆
၄။ ရေမြေဆုံးတိုင်	၃၆
၅။ ဗင်းနစ်မြို့၌ ကွယ်လွန်ခြင်း	၄၆
၆။ အမေနဲ့သမီး	၅၄
၇။ ရီဘက္ကာ	၆၄
၈။ တောင်ထိပ်မှာဝေတဲ့နှင်း	၇၄
၉။ သွေးကိုလောင်တဲ့မီး	၈၄
၁၀။ လိမ္မော်သီးလား၊ နာရီလား	၉၂
၁၁။ အသည်းနှလုံးဆိုတာ အဖော်မဲ့ အမဲလိုက်သမားဖြစ်တယ်	၁၀၀
၁၂။ သွေးစွန်းသောပလ္လင်	၁၁၀
၁၃။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာလား၊ နိုင်ငံတော်လား	၁၁၈
၁၄။ သေသော်မှတည့် ဩော် ကောင်း၏	၁၂၈
၁၅။ သတ္တိသွေးနှင့် ရဲဇာနည်	၁၃၆
၁၆။ ဒေးဗစ်ကော်ပါဖီးလ်	၁၄၂
၁၇။ ပျောက်ဆုံးနေသော သုခဘုံ	၁၄၈
၁၈။ ရောမကို အာခံသူ	၁၅၆

ကြက်သွေးရောင်စာလုံး THE SCARLET LETTER

နသန်နီရယ်ဟော်သွန်း

အ မေရီကန်စာရေးဆရာကြီး နသန်နီရယ်ဟော်သွန်း
 Nathaniel Hawthorne ကို နယူးအင်္ဂလန်
 မက်ဆာချူးဆက်တွင် ၁၈၀၄ ခုနှစ် ဇူလိုင် ၄ ရက်နေ့၌
 မွေးဖွားခဲ့သည်။ သူ့ဖခင်မှာ သင်္ဘောကပ္ပတိန်တစ်ဦး
 ဖြစ်၍ သူ ၄ နှစ်သားအရွယ် အဖျားရောဂါ ငန်းဝါ
 (Yellow Fever) ဖြင့် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ မိခင် မုဆိုးမ
 နှင့် ဆင်းရဲစွာ ကြီးပြင်းခဲ့ရ၏။ ၁၈၂၅ ခုနှစ်တွင်
 Bowdoin ကောလိပ်မှ ဘွဲ့ရခဲ့သည်။ ထို့နောက် သူ့အမေအိမ်တွင် ၁၂ နှစ်လုံးလုံး
 စာရေး စာဖတ်ခြင်းဖြင့် အချိန်ဖြုန်းနေခဲ့သည်။ သူ၏ အထီးကျန်မှုမှ လွတ်မြောက်
 ရန် ၁၈၄၂ တွင် ဆိုဖီယာနှင့် လက်ထပ်ခဲ့သည်။ နောက် ၈ နှစ်အတွင်း သူ
 စာများစွာ ရေးနိုင်ခဲ့ရာ ၁၈၅၀ ခုနှစ်တွင် ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ The Scarlet

Letter ဝတ္ထုရှည်မှစ၍ လူသိများ ထင်ရှားလာခဲ့သည်။ (ဤဝတ္ထုကို တင့်တယ်က ၁၉၅၄ ခုနှစ်က 'အိုဘယ်ကံ' အမည်ဖြင့် မြန်မာပြန်ခဲ့သည်။ တခြား ပြန်ဆိုသူတချို့လည်း ရှိသည်။ မောင်ထွန်းသူက 'ကြက်သွေးရောင်စာလုံး' အမည်ဖြင့် မြန်မာပြန်ခဲ့သည်။) သူသည် သမိုင်းနောက်ခံဝတ္ထုများ ရေးဖွဲ့ရာ၌ အောင်မြင်သူဖြစ်၏။ ထိုစဉ်က အမေရိကန်တွင် စတင်အခြေစိုက်နေထိုင်သည့် ပျူရီရာန် လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွင်းမှ ကြေကွဲဖွယ်ရာ ဖြစ်ရပ်တစ်ခု၏ မှတ်တမ်း ဖြစ်၏။

သူ၏ အကောင်းဆုံးဝတ္ထုတိုများနှင့် အက်ဆေးများ စာညွှန်းများကို စုစည်းကာ (1).Roger Malvin's Burial နှင့် Young Goodman Brown တို့ကိုလည်း ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ၁၈၅၁ ခုနှစ်တွင် ထုတ်ဝေသော The House of the Seven Gables မှာလည်း နာမည်ကြီးခဲ့၏။ ('ခုနစ်ဆောင်ပြိုင်အိမ်ကြီး' အမည်ဖြင့် မြန်မာပြန်ရှိပါသည်။) သူသည် အင်္ဂလန်နှင့် အီတလီတွင် ၇ နှစ်တာမျှ သွားရောက်နေထိုင်ခဲ့ကာ ၁၈၆၀ ခုနှစ်တွင် The Marble Faun ကို ထုတ်ဝေသည်။ အမေရိကန် ပြန်လာသောအခါ Concord တွင် အခြေစိုက်နေထိုင်သည်။ ၁၈၆၄ ခုနှစ် မေ ၁၉ အသက် ၆၀ အရွယ်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့လေသည်။

ဤဝတ္ထုကို ရုပ်ရှင် အကြိမ်ကြိမ်ရိုက်ကြသည်။ အစောဆုံးမှာ ဆွီဒင် ဒါရိုက်တာက အမေရိကားတွင် ၁၉၂၆ ခုနှစ်က လာရောက်ရိုက်ကူးခဲ့သောကား ဖြစ်သည်။ ယခု ကျွန်တော် တင်ပြမည့်ကားမှာ ဒါရိုက်တာ Jofee ရိုက်ကူးသည့် The Scarlet Letter အမည်ရှိ ပြသချိန် ၁၂၉ မိနစ် ကြာမြင့်သည့် မင်းသမီး ဒယ်ဒီမီး၊ မင်းသား ဂရေးအိုးလ်မန်း၊ ရောဘတ်ဒူဗယ်တို့ ပါဝင်သည့်ကား ဖြစ်သည်။ မင်းသမီး Demi Moore ကို ကျွန်တော်တို့ မြန်မာပရိသတ်များက မင်းသား ပက်ထရစ်ဆွေးနှင့် တွဲဖက်သရုပ်ဆောင်သော Ghost ဇာတ်ကား

ဖြင့် သိကြပြီး ဖြစ်သည်။ သူသည် နာမည်ကျော်မင်းသားကြီး ဘရစ်ဝီလီ၏ ဇနီးဟောင်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။ Gray Oldman သည် ဗြိတိသျှမင်းသား ဖြစ်၍ ဖရန်းစစ်ကော်ပိုလာ၏ ဒရက်ကူလာ ဇာတ်ကားတွင် အဓိကဇာတ်ကောင် ဒရက်ကူလာအဖြစ် သရုပ်ဆောင်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ နောက်မင်းသားတစ်လက် ဖြစ်သည့် ရောဘတ်ဒူဗယ် Robert Duvall ရော့သူပါ အကောင်းဆုံးအမျိုးသား သရုပ်ဆောင်ဆု ရခဲ့ပြီးသူများ ဖြစ်၏။

ရောဘတ်ဒူဗယ်ကို ၁၉၃၁ ခုနှစ်၌ စန်ဒီယာဂို(ကာလီဖိုးနီးယား)၌ မွေး၏။ အဖေက ရေတပ်အရာရှိကြီးတစ်ဦး ဖြစ်ကာ အီလီနွိုက်စ်တက္ကသိုလ်မှ ဘွဲ့ရခဲ့သည်။ ၁၉၅၀ ခုနှစ်များတွင် ဘရော့ဒ်ဝေး ဇာတ်ခုံပေါ်၌ လှုပ်ရှားနေလေ ပြီ။ ပထမဆုံးရုပ်ရှင်မှာ To Kill a Mockinbird (၁၉၆၂ ခုနှစ်) ဖြစ်သည်။ ထိုကားမှာ အမေရိကန်စာရေးဆရာမ ဟာပါလီ Harper Lee ဖြစ်၍ ထိုရုပ်ရှင် အတွက် မင်းသား ဂရေဂရီပက် အော်စကာဆုရခဲ့သည်။ သူသည် ဟောလိဝုဒ် တွင် အဓိကဇာတ်ပို့နေရာ၌ အတော်များများ သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ ဥပမာ True Grit (၁၉၆၉ ခုနှစ်၊ ဂျွန်ဝီန်း အကယ်ဒမီရခဲ့သည်) The Rain People (၁၉၆၉ ခုနှစ်)။ ခေါင်းဆောင်အဖြစ် ဒါရိုက်တာဂျော့လူးကတ်၏ သိပ္ပံရုပ်ရှင်ကား THX-1138 ၌ ၁၉၇၀ ခုနှစ်တွင် စတင်သရုပ်ဆောင်ခဲ့ရသည်။ ထို့နောက်တွင် ဒါရိုက်တာ ကော်ပိုလာ၏ ကမ္ဘာကျော် The Godfather I နှင့် II (၁၉၇၂ နှင့် ၇၄)။ ထို့နောက် ဒါရိုက်တာ Bruce Beresford ၏ Tender Mercies ဇာတ်ကားတွင် အရက်စွဲနေသော ကျေးလက်ဂီတပညာရှင်အဖြစ် သရုပ်ဆောင် ရင်း ၁၉၈၃ ခုနှစ် အကောင်းဆုံး အမျိုးသားသရုပ်ဆောင်ဆု ရခဲ့လေသည်။ ၁၉၈၄ ခုနှစ်တွင် မင်းသား ရောဘတ်ရက်ဖိုးနှင့် တွဲဖက်သရုပ်ဆောင်သည့် The Natural သည် နာမည်ကြီး အမေရိကန် ဂျူးစာရေးဆရာ Bernard Malamud ၏ဝတ္ထု ဖြစ်၏။ မင်းသမီးက ကင်ဘက်ဆင်ဂျာ။

ယခု ကြက်သွေးရောင်စာလုံး ဇာတ်ကားတွင် အဓိကပါဝင်သရုပ်ဆောင် သည့် မင်းသား၊ မင်းသမီးများ၏ အမှုအရာ ပြောင်မြောက်မှု၊ ရိုက်ကွင်း ရွေးချယ် မှု မှန်ကန်ကောင်းမွန်မှု၊ ရိုက်ကူးတင်ပြပုံ လှပသေသပ်မှုကြောင့် ကြည့်ကောင်း သော ရုပ်ရှင်ကားတစ်ကား ဖြစ်သလို တခြားရုပ်ရှင်များလိုပင် မူရင်းဝတ္ထုနှင့် ကွဲပြားမှုလည်း ရှိပါကြောင်း ကြိုတင်အသိပေးအပ်ပါသည်။

ဇာတ်လမ်းမှာ...

အဓိကဇာတ်ကောင် အမျိုးသမီး ဟက်စတာ၏သမီး ပါးလ်က ဇာတ်ကြောင်းပြန်ပြောပုံဖြင့် တင်ပြထားသည်။ ခရစ်နှစ် ၁၆၆၁။ အမေရိကန် မန်ဆာချူးဆက်ဒေသကို အင်္ဂလန်မှ သင်္ဘောတစ်စီး ဆိုက်ကပ်လာသည်။ ဘာသာရေးဖိနှိပ်မှုကြောင့် ပြောင်းရွှေ့လာကြသော ပျူရီတန်လူ့အဖွဲ့အစည်း သည် ထိုနေရာတွင် အခြေချကာ မြို့သစ် တည်ထောင်နေကြ၏။ ယခု ဆိုက်ကပ် လာသော သင်္ဘောတွင် ဟက်စတာ ခေါ်သော မိန်းမချောလေးတစ်ဦး ပါလာ သည်။ သူ့ခင်ပွန်း ဆေးဆရာ ရိုဂျာက နောက်သင်္ဘောတစ်စီးဖြင့် ဆိုက်ရောက် လာမည် ဖြစ်၏။ သို့သော် အချိန်တန်သော်လည်း ရောက်မလာ။ ရိုဂျာ စီးလာ သော သင်္ဘောသည် ကမ်းခြေတစ်နေရာတွင် ရက်အင်ဒီယန်းလူနီတို့၏ တိုက်ခိုက် ခြင်း ခံရကာ၊ ရိုဂျာသည် လူနီတို့ထဲတွင် သုံးပန်းအဖြစ် ကျရောက်နေလေသည်။

ဟက်စတာသည် မြို့ပြင်တွင် အိမ်တစ်လုံး၊ စကားမပြောတတ်သည့် လူမည်း ကျွန်မလေးတစ်ဦးနှင့်အတူ နေထိုင်နေသည်။ ထိုခေတ် ထိုအခြေအရ ပျူရီတန် လူ့အဖွဲ့အစည်းတွင် အင်မတန် စည်းကမ်းတင်းကျပ်သော အယူအဆ များ ရှိ၏။ မိန်းမတစ်ယောက်တည်း ထိုသို့ နေထိုင်တာကိုလည်း ခွင့်မပြု။ သို့သော် လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပွင့်လင်းသော သဘောထားရှိသည့် ဟက်စတာက ဆန့်ကျင်ကာ နေထိုင်သည်။ တစ်ရက်၌ ယာစပ်ခြံစည်းရိုးတွင် လာရောက်နား သည့် စာနီလေးတစ်ကောင်နောက်ကို လိုက်ကြည့်ရင်း ဟက်စတာသည် တော ထဲ ရောက်သွား၏။ တောထဲက စမ်းချောင်းတစ်ခုတွင် လွတ်လွတ်လပ်လပ် ရေချိုးနေသည့် ယောက်ျားတစ်ဦး(အာသာ)ကို အမှတ်မထင် တွေ့မြင်ခဲ့ရလေ သည်။

တစ်ရက်သော တနင်္ဂနွေတွင် ဘုရားရှိခိုးကျောင်းသို့အသွား ဟက် စတာ၏ မြင်းလှည်းသည် တောလမ်းခရီး၌ နှံ့နှံ့နေလေသည်။ သူ့ကို မြင်းနှင့် ရောက်လာသော အာသာ ဆိုသူက ကူညီခဲ့ရာ အာသာသည် တောအုပ်ထဲ၌ သူ အမှတ်မထင် မြင်ခဲ့ရသူဖြစ်ကြောင်း ဟက်စတာ သိ၍သွား၏။ ဘုရားရှိခိုး ကျောင်းကို ရောက်တော့မှ အာသာသည် သိက္ခာရှိသော သင်းအုပ်ဆရာ ဖြစ်ကြောင်း ထပ်မံသိရှိပြန်သည်။ သူတို့နှစ်ယောက် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် စိတ်ထဲက စွဲငြိ၍သွားကြသည်။ သို့သော် အာသာက လင်ရှိ မိန်းမမှန်းသိသဖြင့် စောင့်ထိန်းခဲ့၏။ သို့သော် တစ်ရက်တွင် ရိုဂျာတို့ စီးနင်းလာသော သင်္ဘော

mgyoe.com

တိုက်ခိုက်ခံရကြောင်း၊ ရိုဂျာလည်း သေဆုံးသွားပြီ ဖြစ်ကြောင်း သတင်း ရောက် လာသည်။ ထိုသတင်းကို သင်းအုပ်ဆရာ အာသာက ဟက်စတာထံ ကိုယ်တိုင် သွားပြောရင်း သူတို့နှစ်ယောက် မှောက်မှားမိကြသည်။

လ,အနည်းငယ် ရှိသောအခါ ဟက်စတာ၏ကိုယ်ဝန်က မဖုံးနိုင် မဖိနိုင် ပေါ်လွင်လာ၏။ သူတို့၏ လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွက် အင်မတန်ကြီးမားသော ပြစ်မှု ဖြစ်၏။ ရုံးတွင် စစ်ဆေး၏။ ကလေးအဖေ၏ အမည်ကို ထုတ်ဖော် ပြောရန် ဟက်စတာက ငြင်းသည်။ အာသာက ကိုယ်တိုင် ထုတ်ဖော်ဝန်ခံ မည်ပြုသော်လည်း အတင်းတားမြစ်၏။ သူ့အတွက် အာသာ၏ ဂုဏ်သိက္ခာ မထိခိုက်စေလို။ သူထောင်သွင်း အကျဉ်းချခံရ၏။ ထောင်ထဲမှာပင် သမီးကလေး မွေးသည်။ အာသာ၏ ကြိုးစားမှုကြောင့် ထောင်မှ အလွတ်ခံရ၏။ သို့သော် မြို့လယ်ကွက်လပ်ရှိ အပြစ်ပေး စင်မြင့်ပေါ် တက်ကာ ဖောက်ပြန်သူ ဖြစ်ကြောင်း လူပုံအလယ်တွင် အကြေညာခံရရုံမက ဖောက်ပြန်သူ (Adultery) ဆိုသော စာလုံး၏ အတိုကောက် A ဟူသော ကြက်သွေးရောင် ပန်းထိုးစာလုံးကြီးကို အင်္ကျီရင်ဘတ်ပေါ်တွင် တစ်သက်လုံး ချိတ်ဆွဲထားရမည်ဟူသော အပြစ်ဒဏ်ပါ ခံရရှာလေသည်။

ထိုသို့ စင်ပေါ်၌ လသာ သမီးငယ်ကို ပိုက်ကာ ဟက်စတာ အပြစ်ဒဏ် ခံနေရသောအခိုက်မှာ အင်ဒီယန်းတွေလက်မှ လွတ်လာသော ဟက်စတာ ခင်ပွန်း

ရိုဂျာက ရောက်လာ၏။ ရိုဂျာ ရင်ကွဲရသည်။
ညဘက်ရောက်သွားကာ ဟက်စတာအား
ရိုက်နှက်ပြီး ကလေး အဖေအမည်ကို မေး၏။
ဟက်စတာက မပြော။ သူသည် သံတိုင်များ
နောက်တွင် ဆင်းရဲဒုက္ခခံကာ လပေါင်းများစွာ
နေခဲ့ပြီးပြီ။ ယခုမှတော့ ထုတ်မပြောတော့။

ရိုဂျာသည် တခြား တစ်နေရာတွင်
နာမည်တစ်မျိုးဖြင့် နေထိုင်ကာ ဟက်စတာ
နှင့် ဖောက်ပြန်သူကို စုံစမ်း၏။ ဟက်စတာ

က သူ့ယောက်ျားဟောင်း ရောက်နေသည့်အကြောင်း အာသာကို ပြောပြကာ
ဤမြို့မှ ထွက်ခွာသွားဖို့ တိုက်တွန်း၏။ သို့သော် အာသာက ဟက်စတာနှင့်
သူ့သမီးကလေးကို ထားခဲ့ကာ ထွက်မသွားလို။ ရိုဂျာကလည်း လိုက်လံစုံစမ်း
ရင်း သူ့ဇနီးနှင့် ဖောက်ပြန်ခဲ့သူမှာ အာသာမှန်း သိ၍သွားလေသည်။

ထိုအချိန်၌ မြို့မှာ ရက်အင်ဒီယန်းတို့နှင့် စစ်ဖြစ်တော့မည်ဟု ရုတ်ရုတ်
သဲသဲ ဖြစ်နေ၏။ ဟက်စတာနှင့် ခင်မင်သူ အိမ်နီးချင်း ဂျစ်ပစ်မကြီးမှာ စုန်းမ
ဟု စွပ်စွဲကာ အဖမ်းခံရသည်။ သူ့ကို အကူအညီပေးကာ ဝှက်ထားသဖြင့် ဟက်စတာ
လည်း အဖမ်းခံရ၏။

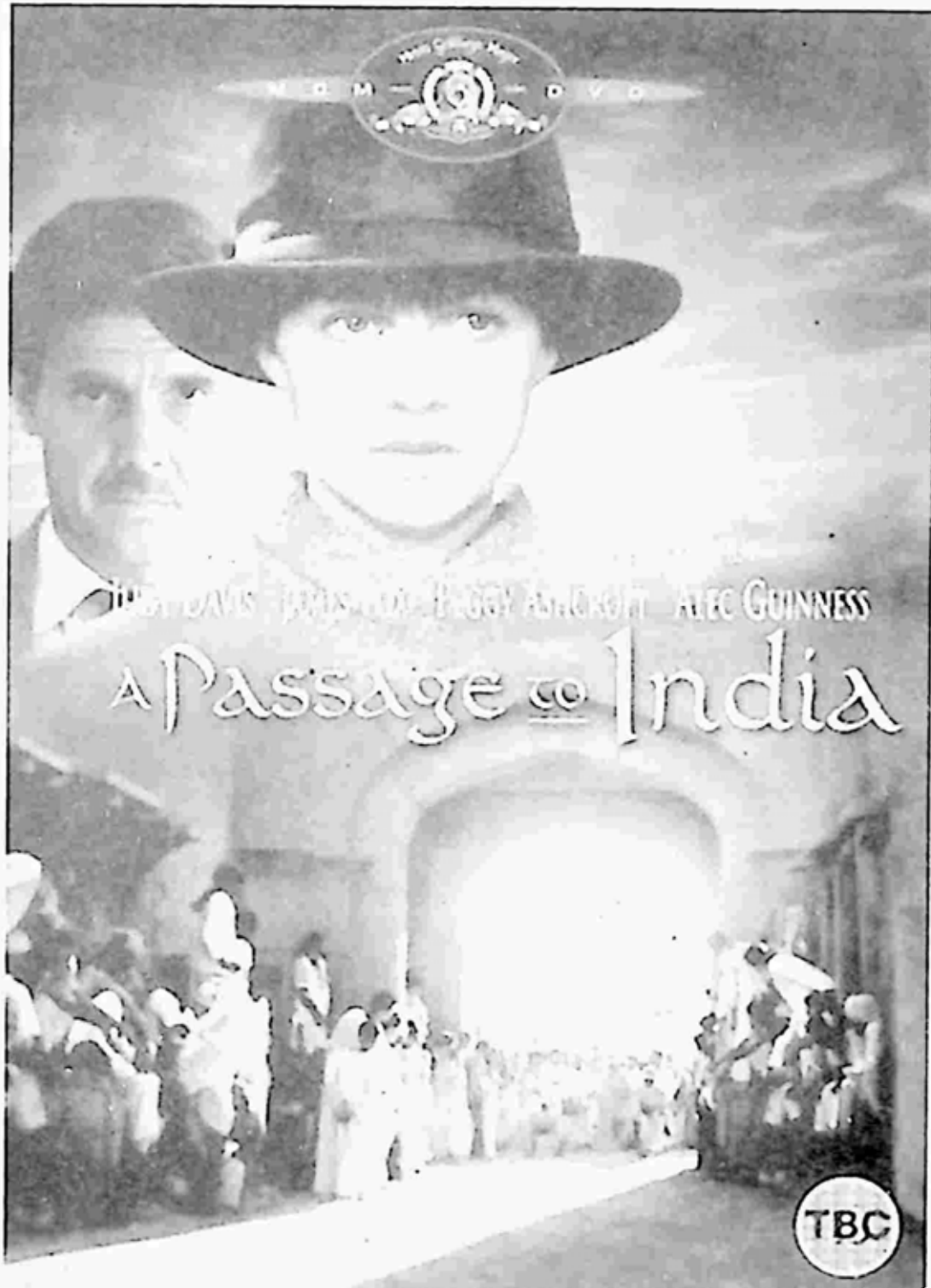
ဟက်စတာကို စော်ကားရန် ကြိုးစားပြီး ပြန်လာသည့် စစ်တပ်မှ အရာရှိ
တစ်ဦးကို ညမှောင်မှောင် လမ်းမှ စောင့်ကာ ရိုဂျာက အာသာအထင်နှင့်
သတ်ဖြတ်လိုက်သည်။ သူက ရက်အင်ဒီယန်းတို့ ဓလေ့အတိုင်း လည်မျိုကို
ဓားဖြင့် လှီးကာ ဦးရေပြားကိုလည်း ခွာယူသွားသဖြင့် အလောင်းကို တွေ့သူတို့
က ရက်အင်ဒီယန်းတို့ လက်ချက်ဟု ယူဆလိုက်ကြ၏။ မြို့ပေါ်တွင် အလုပ်
လုပ်နေသော ရက်အင်ဒီယန်းမှန်သမျှကို စစ်တပ်က ဖမ်းတော့သည်။ တရားရုံး
က ဟက်စတာနှင့် ဂျစ်ပစ်မကြီးအပါအဝင် အပြစ်ရှိသည့် မိန်းမတချို့ကို ကြီးပေး
သတ်ရန် စီစဉ်၏။ အာသာက စင်ပေါ်တက်ကာ သူ့အပြစ်ကိုသူ ဝန်ခံသည်။
ဟက်စတာအစား သူ့ကို သတ်ရန် ပြောသည်။ ရိုဂျာကမူ သူ လူမှားသတ်မိ
ကြောင်း သိသဖြင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတ်သေသွားသည်။ အာသာကို ကြီးပေး
သတ်ခါနီးတွင် တောထဲမှ လူရိုင်းများ ရောက်လာကာ ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်
သဖြင့် လွတ်မြောက်သွား၏။ ရုတ်ရုတ်သဲသဲ အခြေအနေများအပြီးတွင် အာသာ

သည် ဟက်စတာနှင့် သမီးကလေးကို ခေါ်ကာ ဘဝသစ်တစ်ခု ထူထောင်ရန် ဤမြို့နှင့် ဝေးကွာသော အရပ်သို့ ထွက်ခွာသွားပါလေတော့သည်။

(ဝတ္ထုများကို ပြန်လည်ရိုက်ကူးသည့် ရုပ်ရှင်တိုင်းလိုလိုမှာကဲ့သို့ပင် ဤ ရုပ်ရှင်တွင်လည်း ဝတ္ထုနှင့် ကွဲလွဲသော အချက်များ ပါရှိပါသည်။ အထူးသဖြင့် ဇာတ်သိမ်းပိုင်းတွင် ဖြစ်ပါသည်။ မူကွဲအရသာခံလိုသူများအဖို့ ရုပ်ရှင်ကိုသာမက ဝတ္ထုကိုပါ ဖတ်ရှုကြည့်ပါရန် တိုက်တွန်းအပ်ပါသည်။)

ကလျာမဂ္ဂဇင်း၊ ဇန်နဝါရီလ၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်။

အိန္ဒိယကို ဖြတ်သန်းခြင်း A PASSAGE TO INDIA

E.M. Forster

EM. Forster အိမ်အိမ်ဖော်စတာသည် နာမည်ကျော် အင်္ဂလိပ်လူမျိုး ဝတ္ထုရေးဆရာ၊ အက်ဆေးဆရာ ဖြစ်သည်။ သူ့ကို ဇန်နဝါရီ ၁ ရက် ၁၈၇၉ ခုနှစ်၌ လန်ဒန်တွင် မွေးဖွားခဲ့၏။ ကင်းကောလိပ် ကိန်းဘရစ်တက္ကသိုလ်တွင် ပညာသင်ကြားခဲ့သည်။ ထိုနောက် အိတလီတွင် နှစ်အနည်းငယ် သွားရောက် နေထိုင်ခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က သူ့အတွေ့အကြုံများသည် သူ ပထမဆုံး ရေးသည့် ဝတ္ထုရှည်များ၏ နောက်ခံကား တွေ ဖြစ်ခဲ့သည်။ အိတလီမှ ပြန်လာပြီးနောက် သူသည် ဆက်တိုက်လိုပင် ဝတ္ထုရှည်များ ရေးတော့သည်။ ပထမဆုံး လုံးချင်းဝတ္ထု Where Angles Fear to Tread (၁၉၀၅) ထုတ်ဝေစဉ်က သူ့ အသက် ၂၆ နှစ်သာ ရှိသေးသည်။

ထို့နောက် The Longest Journey (၁၉၀၇) နှင့် A Room With a View (၁၉၀၈) တို့ကို ထုတ်ဝေသည်။ သူ့အကောင်းဆုံးလက်ရာဟု ဆိုနိုင်သော ဝတ္ထုရှည် ၂ အုပ် Howard End (၁၉၁၀)နှင့် A Passage to India (၁၉၂၄) တို့ကို ထုတ်ဝေ ခဲ့သည်။ သူ၏ နောက်ဆုံးဝတ္ထုရှည်လက်ရာလည်း ဖြစ်သည်။

သူသည် ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်အဖြစ် The Celestial Omnibus (၁၉၁၄) နှင့် The Eternal Moment (၁၉၂၄)နှင့် အက်ဆေးပေါင်းချုပ် စာအုပ်နှစ်အုပ် ဖြစ်သည့် Abinger Harvest (၁၉၃၆)နှင့် Two Cheers For Democracy (၁၉၅၁) တို့ကိုလည်း ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ သူ့ဘဝ အတ္ထုပ္ပတ္တိဆန်ဆန် လက်ရာ The Live to Come ကိုမူ သူ ကွယ်လွန်ပြီးနောက် ၁၉၇၂ ခုနှစ်ကျမှသာ ထုတ်ဝေ နိုင်ခဲ့သည်။ ပထမကမ္ဘာစစ်အတွင်း (၁၉၁၄-၁၉၁၈) လောဘပါတီသတင်းစာ Daily Herald တွင် အယ်ဒီတာ လုပ်ခဲ့သည်။ ကိန်းဘရစ်မှ သူ့စာပေ ပို့ချချက် များကို အခြေခံထုတ်ဝေသည့် စာပေသဘောတရားကျမ်းမှ Aspects of the Novel (၁၉၂၇)မှာ တစ်ခါက မြန်မာစာပေသဘောတရားဆရာတွေ၏ လက်စွဲ ကျမ်းအဖြစ် အရာဝင်ခဲ့၏။ စရိုက်ရှင်၊ စရိုက်သေဆိုသော ဝေါဟာရများမှာ ထိုစာအုပ်မှ ထွက်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ (ယနေ့ခေတ်၌ ထိုစာအုပ်ပါ သဘော တရားတို့မှာ အသုံးဝင်ခြင်း မရှိတော့ပါ။) သူသည် ဗာဂျီနီယားဝုဖ်၊ တီးအက် အဲလိယော့ စသည့်သူတွေ၏ ဘလွန်းစ်ဘာရီအုပ်စု (Blooms-bury) ဝင်တစ်ဦး ဖြစ်ကာ ၁၉၇၀ ခုနှစ် ဇွန် ၇ ရက်တွင် ကွယ်လွန်သည်။ ယခု ဖော်ပြမည့် A Passage to India အပါအဝင် သူ့ဝတ္ထုရှည် ၅ ပုဒ်လုံးမှာ ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးခဲ့ရလေ သည်။ ဤဝတ္ထုခေါင်းစဉ်မှာ အမေရိကန်ကဗျာဆရာ ဝေါ့ဂျပ်မင်း၏ ကဗျာမှ ယူထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤရုပ်ရှင်ကား A Passage to India ကို ရိုက်ကူးသူ ဒါရိုက်တာမှာလည်း ကမ္ဘာကျော် ဗြိတိသျှ ဒါရိုက်တာ ဖြစ်သည်။ (ဤကားကို ဒါရိုက်တာ အဖြစ်သာမက ဇာတ်ညွှန်းကိုယ်တိုင် ရေးကာ၊ ကိုယ်တိုင် တည်းဖြတ်ခဲ့သည်) ဒေးဗစ်လင်းကို ၁၉၀၈ ခုနှစ်တွင် မွေး၍ ၁၉၉၁ ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန်သည်။ ၁၉၃၅ ခုနှစ်၌ သူသည် ဗြိတိသျှရုပ်ရှင်လောက၏ ထင်ရှား သော ဖလင်အယ်ဒီတာ ဖြစ်၍နေလေပြီ။ ဘာနုတ်ရှော

ဒေးဗစ်လင်း

mgyee.com

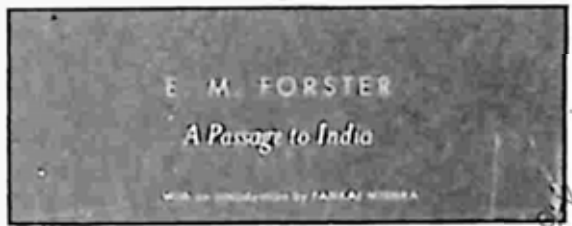
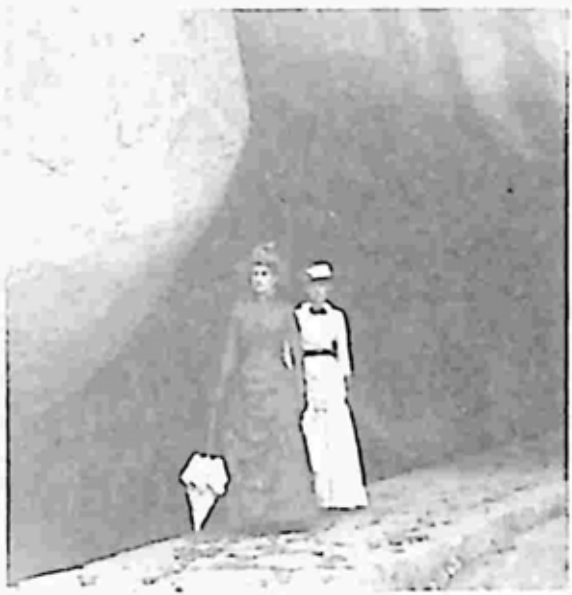
၏ Pygma-lion (၁၉၃၈) နောင်တွင် မိုင်ဖဲယားလေဒီဟု ပြန်ရိုက်ခဲ့ကာ သူ တည်းဖြတ်ခဲ့သည်။ ဖလင်တည်းဖြတ်သူနှင့် တွဲဖက်ဒါရိုက်တာဘဝကို ပူးတွဲခံယူ ကာ ရုပ်ရှင်တချို့ ရိုက်သည်။ သူ ပထမဆုံး ဒါရိုက်တာအဖြစ် ရိုက်ရသောကား မှာ ၁၉၄၅ ခုနှစ်တွင် ထွက်ပေါ်လာသည့် Brief Encounter ဖြစ်၏။ အင်္ဂလန် တွင် ဒါရိုက်တာအဖြစ် ၅ ကားရိုက်ပြီး အမေရိကား ရောက်ခဲ့၏။ ဟောလိဝုဒ်ရှိ သူ့ပွဲဦးထွက်လက်ရာကား နာမည်ကျော် မင်းသမီးကြီး ကက်သရင်းဟတ်ဘန်း ပါဝင်သည့် Summertime ဖြစ်သည်။ သူ၏ ဒုတိယဇာတ်ကား The Bridge on the River Kwai (၁၉၅၇) တွင် သူသည် အကောင်းဆုံးဒါရိုက်တာ အော်စကာ ဆုရခဲ့၏။ ထိုကားမှာ မင်းသား ဝီလျံဟိုးလ်ဒင်၊ ဆာအလက်ဂင်းနစ် စသူတွေ ပါဝင်သည့် မြန်မာနိုင်ငံ သံဖြူဇရပ် ချေးတပ်စခန်း နောက်ခံရုပ်ရှင်ဖြစ်၍ မြန်မာ ပြည်တွင် ထင်ရှား၏။ နောက် ၅ နှစ်အကြာတွင် သူသည် သူ့အတွက် ဒုတိယ အကြိမ် အော်စကာဒါရိုက်တာ ဆုရသည့် အာရေဗျကလောရင့်ကို ရိုက်ခဲ့သည်။ ပိတာအိုတူး(လောရင့်အဖြစ် ပါဝင်သူ) မင်းသားဆုအပြင် တခြားဆုများ စုစုပေါင်း ၇ ဆု ရခဲ့သည်။

၁၉၆၅ ခုနှစ်တွင် ရုရှားစာရေးဆရာ ဘောရတ်ပါးစတာနတ်၏ ဒေါက်တာ ဇီဗာဂိုး ဇာတ်ကားကြီးကို ရိုက်ကူးရာ အော်စကာ (၈) ဆု ရသည်။ ရုရှား တော်လှန်ရေးနောက်ခံ ဘူဇာကဗျာဆရာတစ်ယောက်အကြောင်း ဖြစ်၍ မြန်မာ ပြည်တွင် အင်မတန် နာမည်ကြီး၏။ ၁၉၇၀ ခုနှစ်တွင် Ryan's Daughter ဇာတ်ကားကို ရိုက်အပြီး ရုပ်ရှင်လောကနှင့် ၁၄ နှစ်ကြာ အဆက်ဖြတ်ထားခဲ့ ၏။ ၁၉၈၄ ခုနှစ်တွင် A Passage to India ကို ရိုက်သည်။ အော်စကာ ၂ ဆု အကောင်းဆုံး ဇာတ်ပို့မင်းသမီး Peggy Ashcroft နှင့် အကောင်းဆုံးတေးဂီတ ဆုရသည်။ ဂီတမှူးမှာ လောရင့်၊ ဇီဗာဂိုး ဇာတ်ကားများ၌ သူနှင့်တွဲဖက်ခဲ့သူ မူရိုက်စ်ဂျာရေး(Maurice Jarre) ပင် ဖြစ်၏။ ထို့အပြင် အကောင်းဆုံး ဇာတ်ကား အဖြစ် ရွှေကမ္ဘာလုံးဆုရသည်။ ၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင် ဒါရိုက်တာများကို ချီးမြှင့်ရာ၌ အမြင့်ဆုံးဆုဟု ဆိုနိုင်သည့် ဂရစ်ဖစ်ဆု (အမေရိကန်ဒါရိုက်တာကြီး D.W-Griffith ကို ဂုဏ်ပြုတီထွင်ထားသောဆု)ကို ရရှိခဲ့သည်။

ဤကားကို ရိုက်သောအချိန်၌ ဒါရိုက်တာကြီး ဒေးဗစ်လင်းသည် ၇၆ နှစ်ရှိနေပြီ ဖြစ်သည်။ သူသည် သူ၏ရုပ်ရှင်သက်တမ်း ၄၂ နှစ်အတွင်း ရုပ်ရှင် ကားပေါင်း ၁၆ ကား ရိုက်ကူးခဲ့ရာ အော်စကာတစ်ကြိမ်စာရင်း ၄၅ ဆု ဝင်ခဲ့

သည်။ ထိုအထဲတွင် သူ့အတွက် ဒါရိုက်တာဆု ၆ ဆုလည်း ပါဝင်၏။ တကယ်ရတော့ ၂ ဆုသာ ရခဲ့သည်။ သူ ရိုက်သောကားတိုင်းသည် ခမ်းနားကြီးကျယ်ရုံမက ဝင်ငွေအရလည်း အထူးအောင်မြင်၏။ ဇီဗာဂိုးဇာတ်ကားသည် တစ်ကမ္ဘာလုံး ဝင်ငွေ ဒေါ်လာသန်း ၂၀၀ ကျော်ရသည်။ (ထိုခေတ်က ရုံဝင်ခနှင့် နှိုင်းစာလျှင် အင်မတန်များသောငွေ ဖြစ်၏။ ဒေါက်တာဇီဗာဂိုး ဇာတ်ကား ရန်ကုန်သမ္မတရုံတွင် ပြစဉ်က အနိမ့်ဆုံးတန်း ၇၅ ပြား၊ အမြင့်ဆုံးတန်း ၅ ကျပ်သာ ရှိသေး၏။ ဤရုပ်ရှင်ကားကို သူသည် ဒေါ်လာ ၁၆ သန်း အကုန်အကျခံကာ ရိုက်ကူးခဲ့၏။ ပြသချိန် ၂ နာရီ ၄၃ မိနစ် ကြာသည်။ သူ့ကားတိုင်းပင် ရှည်လျားတတ်၏။ ဇီဗာဂိုးနှင့် အာရေဗျက လောရင့်ဇာတ်ကားများကို ရန်ကုန်တွင် တစ်နေ့ သုံးပွဲသာ ပြသခဲ့ရလေသည်။

ထိုကားတွင် ဇာတ်ပို့ဆုရသွားသည့် Mrs. Moore အဖြစ် သရုပ်ဆောင်သူ Peggy Ashcroft သည် ရုပ်ရှင်ကားအနည်းငယ်သာ သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည့် ရုပ်မြင်သံကြားသရုပ်ဆောင် ဖြစ်သည်။ ခေါင်းဆောင်မင်းသမီး အက်ဒလာအဖြစ် သရုပ်ဆောင်သူ Judy Davis (၁၉၅၆ မွေး)သည် သြစတေးလျ ပြဇာတ်နှင့် ရုပ်ရှင်မင်းသမီး ဖြစ်သည်။ သူမ၏ ရုပ်ရှင်တချို့မှာ My Brilliant Career (၁၉၇၉)၊ Naked Lunch (၁၉၉၁)၊ Husbands and Wives (၁၉၉၂)၊ The Ref (၁၉၉၄)တို့ ဖြစ်သည်။ မင်းသားဂျိမ်းစ်ဖောက်စ် James Fox သည် ၁၉၃၉ ခုနှစ်ဖွား ဗြိတိသျှမင်းသား ဖြစ်သည်။ နာမည်ကျော်မင်းသား အက်ဒဝပ်ဖောက်စ်နှင့် ရုပ်ချင်းဆင်သဖြင့် ညီအစ်ကိုတော်ပုံရ၏။ သူ၏ ထင်ရှားသော ကားတချို့မှာ The Servant (၁၉၆၃)၊ Performance (၁၉၇၀)။ သူသည် ၁၉၇၈ အထိ ရုပ်ရှင်ကို ရုပ်နားကာ

No Long Alone ပြဇာတ် ကနေခဲ့သည်။ ဤကားနောက် ထပ်မံရိုက်ကူးသော ကားများမှာ Runner (၁၉၈၄) နှင့် The Remains of the day (၁၉၉၃) တို့ ဖြစ်သည်။

ရုပ်ရှင်ဇာတ်လမ်းမှာ...

မစ္စမိုးသည် သားဖြစ်သူ ရွန်နီ တရားသူကြီးအဖြစ် အမှုထမ်းနေသော အိန္ဒိယကို အလည်အပတ်သွားသောအခါ ရွန်နီနှင့် လက်ထပ်ရန် စေ့စပ်ထားသူ အက်ဒလာလည်း လိုက်ပါလာခဲ့သည်။ အက်ဒလာကလည်း အိန္ဒိယကို စိတ်ဝင်စား သည်။ အိန္ဒိယ ရောက်သောအခါ အနောက်တိုင်းနှင့် ဓလေ့ထုံးစံ မတူသည့် အိန္ဒိယလူမျိုးတို့မှာ သူ့အတွက် အထူးအဆန်းဖြစ်နေသည်။ အိန္ဒိယတွင် အုပ်စိုးသူ မျက်နှာဖြူ ဗြိတိသျှတို့က သူတို့ ကိုလိုနီနိုင်ငံတစ်ခု ဖြစ်သော အိန္ဒိယရှိ အုပ်စိုးခံ လူများကို ခွဲခြားဆက်ဆံတာ မြင်ရသည်။ မစ္စမိုးသည် လူဖြူများကလပ်က ဧည့်ခံသော ပါတီပွဲတွင် ငြီးစိစိ ဖြစ်လာကာ တစ်ကိုယ်တည်း ထွက်လာရာမှ ဘုရားကျောင်းပျက် တစ်ခုထဲတွင် ဆရာဝန်တစ်ဦး ဖြစ်သူ ဒေါက်တာအဇစ်နှင့် သိကျွမ်း ခင်မင်သွားသည်။

အဇစ်သည် အိန္ဒိယလူမျိုး ဖြစ်သော်လည်း အနောက်တိုင်းဓလေ့များ ကို အထင်ကြီးလေးစားသူ ဖြစ်၏။ အမြဲပင် အနောက်တိုင်းဝတ်စုံ ဝတ်သည်။

အင်္ဂလိပ်စကား ပြောသည်။ မျက်နှာဖြူများနှင့် ရောရောနှောနှော နေချင်သည်။ စိတ်ကောင်း နှလုံးကောင်းရှိသူ မစ္စမိုးနှင့် မွန်ရည်သော ဒေါက်တာအဖေတို့ ခင်မင်ရင်းနှီးသွားကြသည်။ ထိုမြို့တွင် ကောလိပ်ကျောင်းအုပ် လုပ်နေသူ ဖီးလ်ဒင်း ဆိုသူကမူ အိန္ဒိယနိုင်ငံနှင့် အိန္ဒိယလူမျိုးများအပေါ် နားလည်စာနာ နိုင်သူ ဖြစ်သည်။ သူ့ကျောင်းမှ ဒဿနိကပါမောက္ခဖြစ်သူ နာရယန်း ဂေါဘိုလီ နှင့် ရင်းနှီး၏။ ဟိန္ဒူတစ်ဦးဖြစ်သူ ပါမောက္ခနာရယန်းသည် အင်မတန် အိန္ဒိယ ဆန်သူ ဖြစ်သည်။ အမြဲတမ်း အမျိုးသားဝတ်စုံကိုသာ ဂုဏ်ယူဝတ်ဆင်သည်။ တစ်ရက်တွင် အဖေကို ဖီးလ်ဒင်းက သူ့အိမ် ခေါ်သည်။ အင်္ဂလိပ်အမျိုးသမီး ၂ ယောက်ကို လက်ဖက်ရည်သောက် ဖိတ်ထားရာ မစ္စမိုးက အဖေကိုပါ တွေ့ချင်သည် ဆိုသဖြင့် ခေါ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ အဖေအဖို့တော့ ရေငတ်နေသူ ရေတွင်းထဲကျသလို ဖြစ်သွားသည်။ ထိုပွဲကို ပါမောက္ခ နာရယန်းလည်း ရောက် လာသည်။

ထိုပွဲမှာပင် ဂူပေါက်တွေ အများကြီး ရှိသော ကျောက်တောင် ကြီးဆီ ပျော်ပွဲစားထွက်ဖို့ အဖေ က ဖိတ်ခေါ်သည်။ တွေ့ဆုံပွဲကို ရွန်နီ ရောက်လာကာ အိန္ဒိယသား တွေနှင့် ရောရောနှောနှောနေတာ

မကြိုက်ကြောင်း ပြော၍ အက်ဒလာကို ပြန်ခေါ်သည်။ သို့သော် သူ့အမေ ကြောင့် ပျော်ပွဲစားထွက်တာကို ခွင့်ပြုလိုက်မည်။ ဖီးလ်ဒင်းလည်း ပါမည်ဆို၍ စိတ်ချသည်။ သူ့တပည့် အစေခံတစ်ယောက်ကို အဖော်ထည့်လိုက်သော်လည်း ‘မလို’ ဟု အက်ဒလာက အတင်းပြန်ခိုင်းလိုက်၏။ အဖေက ထိုအစေခံကို မုန့်ဖိုး ပေးလိုက်သေးသည်။ သူတို့ ကျောက်တောင်ကြီးရှိရာသို့ ဘူတာမှ ရထားဖြင့် သွားရမည်။ သို့သော် ရထားချိန်မီအောင် မရောက်သဖြင့် ဖီးလ်ဒင်းနှင့် နာရယန်း တို့ ကျန်ခဲ့သည်။ နာရယန်းက ဘုရားရှိခိုးနေသဖြင့် နောက်ကျခြင်း ဖြစ်သည်။

အဖေကတော့ သူ့အစေခံတို့နှင့် ခမ်းခမ်းနားနား စီစဉ်ထားသည်။ ကျောက်တောင်ကြီးရှိရာသို့ ဆင်ဖြင့် သွားကြသည်။ မှောင်မည်းနေသော တောင်ခြေ ဂူတွေထဲ ဝင်ရတာကိုပင် မစ္စမိုးက ထိတ်လန့်နေသည်။ ဒါကြောင့် တောင်ပေါ် ဂူတွေဆီ သွားသောအခါ မစ္စမိုး နေရစ်ခဲ့၏။ အဖေ၊ အက်ဒလာနှင့် လမ်းပြ

တစ်ဦးသာ သွားကြ၏။ လမ်းတွင် အက်ဒလာက အစစ်အား “အချစ် ဆိုတာ ဘာလဲ” ဟု မေး၏။ အက်ဒလာ ရင်ထဲ ရွန်နီကို လက်ထပ်ဖို့ ချီတုံချတုံ ဖြစ်နေသည်။ ဒါကြောင့် လက်မထပ်နိုင်ဘူး ပြောလိုက်၊ လက်ထပ်မယ် ပြော လိုက် အမျိုးမျိုး ဖြစ်နေသည်။ အစစ်ကတော့ လူကြီးတွေ ပေးစားသော မိန်းမ ကိုသာ ယူခဲ့သူ။ လက်မထပ်ခင်က သူ့ဇနီးကို သူ ဓာတ်ပုံအဖြစ်သာ မြင်ဖူး သည်။ သူ့ဇနီးက သူ့အတွက် သားကလေးတစ်ယောက်၊ သမီးကလေးတစ်ယောက် မွေးပေးကာ ကွယ်လွန်သွားသည်။

ထောင်ထိပ်က ဂူများဆီ ရောက်သောအခါ ခဏနားကာ အစစ်က စီးကရက် သောက်သည်။ ရာသီဥတုက ပူပြင်းလှသည်။ အက်ဒလာသည် တောင်ပေါ် တက်ခဲ့ရသဖြင့် အင်မတန် မောပန်းနွမ်းနယ်နေသည်။ စိတ်လည်း ရှုပ်ထွေးနေသည်။ သူ့ကိုယ်သူ ဘာလုပ်မိမှန်း မသိဘဲ ဂူတစ်ခုထဲ ဝင်သွား၏။ ဂူက မည်းမှောင်တိတ်ဆိတ်နေသည်။ အက်ဒလာ ရုတ်တရက် ပျောက်ဆုံးသွား သဖြင့် အစစ်က လိုက်ရှာသည်။ ဂူဝမှာ ရပ်ကာ အက်ဒလာ နာမည်ကို ခေါ် သည်။ အက်ဒလာက ငြိမ်နေ၏။ သူ ထူးလိုက်လျှင် သူရှိရာဂူထဲသို့ အစစ်က ဝင်လာကာ သူ့ကို မတော်မတရား ဖော်ကားလိမ့်မည်ဟု ယုန်ထင် ကြောင်ထင် ဖြစ်နေသည်။ ဒါကြောင့် ဂူထဲက တစ်ယောက်တည်း ထွက်ပြေးလာခဲ့သည်။ လမ်းတွင် ဆူးချုံများနှင့် တိုးတိုက်မိသဖြင့် သူ့ခန္ဓာကိုယ်တွင် ခြစ်ရာရှာတွေ့မှ သွေးတွေ ယိုစီးပေလူးနေသည်။ မျက်ရည်နှင့် မျက်ခွက် ပုံပျက်ပန်းပျက် တောင်ခြေ ရောက်လာသော အက်ဒလာသည် မေဂျာကလန်ဒါ၏ ဇနီးနှင့်

သွားတွေ့သည်။ သူက အက်ဒလာကို ကားပေါ် တင်ခေါ်သွားသည်။ မေဂျာ ကလန်ဒါနှင့် ဇနီးသည် တိုင်းရင်းသားများကို အထင်သေးကာ အမြဲနှိမ်ချ ဆက်ဆံသူတွေ ဖြစ်၏။ ဤပျော်ပွဲစားထွက်ရာ နေရာသို့ ဖီးလ်ဒင်းကို ကားနှင့် လိုက်ပို့ခြင်း ဖြစ်သည်။ အခုတော့ အမှုတွေက ရှုပ်ထွေးကုန်သည်။

သူတို့အပြန် ရထားဆိုက်သည်နှင့် ရဲများက အဇစ်အား ဘူတာမှာပင် ဖမ်းဆီးသွားသည်။ အက်ဒလာအား ဂူထဲတွင် မတော်မတရား စော်ကားရန် ကြံစည်မှုဖြင့်။ တိုင်းရင်းသားလူမည်း တစ်ယောက်က မျက်နှာဖြူအမျိုးသမီး တစ်ဦးကို စော်ကားသည်ဆိုသည်မှာ အင်မတန်ကြီးလေးသောအပြစ် ဖြစ်သည်။ မှတ်လောက်သားလောက် အပြစ်မျိုး ပေးရမည်ဟု မျက်နှာဖြူ အသိုင်းအဝိုင်းက ယူဆကြ၏။ အဇစ်ကို လွတ်ပေးဖို့ တိုင်းရင်းသားတွေက ဆန္ဒပြသည်။ အဇစ် ဘက်က ရပ်တည်သည့် မျက်နှာဖြူဟူ၍ မစွမ်းနှင့် ဖီးလ်ဒင်းသာ ရှိသည်။ ဖီးလ်ဒင်းက မျက်နှာဖြူများ ကလပ်က နုတ်ထွက်သည်။ အဇစ်ကို အပြစ်ပေး လျှင် သူ ကျောင်းမှထွက်ကာ အိန္ဒိယမှ ပြန်တော့မည်ဟု ကြေညာသည်။ ရွန်နီ ကမူ သူ့အမေကို အဇစ်ဘက်မှ သက်သေမခံနိုင်အောင် အင်္ဂလန် ပြန်ပို့လိုက် သည်။ မစွမ်းသည် လမ်းခုလတ် သဘောပေါ်၌ပင် နှလုံးရောဂါဖြင့် ကွယ်လွန် သွား၏။

နောက်ဆုံး တရားရုံး၌ အက်ဒလာက သူ စိတ်ကယောင် ချောက်ချား ဖြစ်သွားကြောင်း၊ သူ ရှိရာ ဂူထဲသို့ အဇစ် ဝင်မလာ ကြောင်း၊ အမှုကို ရုပ်သိမ်းကြောင်း ထွက်ဆိုရင်း သူ... ရွန်နီကို မချစ် ကြောင်း ဝန်ခံသွားသည်။ အဇစ် လွတ်မြောက်သွားသည်။ မျက်နှာဖြူအသိုင်းအဝိုင်းက အက်ဒလာကို ဝိုင်းပယ် လိုက်ရာ တရားရုံးက အထွက်၌ သွားစရာနေရာပင် မရှိဘဲ ဖြစ်နေ၏။ ထို့ကြောင့် ဖီးလ်ဒင်းက သူ့အိမ် ခေါ်သွားရသည်။ ပညာရေးဝန်ကြီးက ပါမောက္ခ နာရယန်း ကို ဝေးလံသောဒေသသို့ ပြောင်းရွှေ့လိုက်သည်။ ဖီးလ်ဒင်း ရထား မမီအောင် အဇစ်နှင့် ပူးပေါင်းကြံစည်သည်ဟူသော စွဲချက်နှင့် ဖြစ်သည်။ အဇစ်သည် လည်း ဝေးလံသော တောင်ပေါ်ဒေသတစ်ခုသို့ ပြောင်းရွှေ့သွားကာ ဆေးခန်း

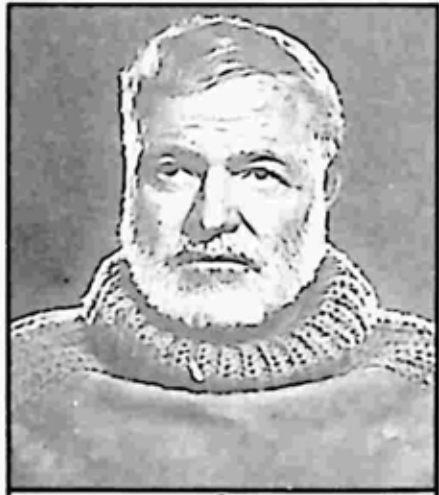
ဖွင့်နေသည်။ ဖိလဒင်းက အက်ဒလာကို အင်္ဂလန် ပြန်ခေါ်သွားသည်။ မကြာမီ ဖိလဒင်းလည်း လက်ထပ်၏။ အက်ဒလာ နှင့် မဟုတ်။ အက်ဒလာ မိတ်ဆက်ပေးသော မစ္စမိုး၏သမီးကြီး ပန်းချီဆရာမ စတယ်လာ နှင့် ဖြစ်လေသည်။

ကလျာမဂ္ဂဇင်း၊ ဖေဖော်ဝါရီလ၊
၂၀၁၁ ခုနှစ်။

နေကတော့ ထွက်မြီပင်
 THE SUN ALSO RISES

၂၉၂၀ ခုနှစ်များ ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးသွားသောအခါ အမေရိကားနှင့် ဥရောပမှ လူငယ်များမှာ ယောင်တီးယောင်န ဖြစ်ကျန်ခဲ့ကြသည်။ ကြောက်မက်ဖွယ် သမိုင်းတွင် မကြုံဖူးသေးသော စစ်ပွဲကြီး တစ်ပွဲကို ကြုံခဲ့ကြသည်။ လူသေတွေက တောင်ပုံယာပုံ၊ မြင်လေသမျှမှာ အနိဋ္ဌာရုံ အပျက်အစီးများ၊ စီးပွားရေးပျက်ကပ်။ ပြန် လည်ထူထောင်ရေးလုပ်ငန်းများ။ အနာဂတ် ကို ဘယ်လို တည်ဆောက်ကြမည်နည်း။ အနုပညာရှင် လူငယ်မှန်သမျှ အနည်းငယ် ခြေခင်းလက်ခင်းသာသော ပါရီတွင်

ဟဲမင်းဂေး

စုရုံးမိကြသည်။ သူတို့ကို ဂါးထရစတိန်းက
 “မင်းတို့ အားလုံးဟာ ပျောက်ဆုံးနေတဲ့ မျိုးဆက်
 တွေပဲ (Lost Generation) ဟု ကင်ပွန်းတပ်
 လိုက်၏။ ထိုအထဲတွင် ဟဲမင်းဝေးနှင့်အတူ
 အက်ဖ် စကော့ဖစ်ဂျရယ်၊ ဂျွန်ဒေါ့ပါစု၊ အီးအီး
 ကမ်းမင်း၊ ဝီလျံကားလို့စ်ဝီလျံ စသူတို့ ပါကြ
 သည်။ ထိုအယူအဆကို အခြေခံကာ ပျောက်ဆုံး
 နေသော မျိုးဆက်သစ်များအကြောင်းကို ဟဲမင်းဝေး
 သည် ဝတ္ထုရှည်တစ်ပုဒ် ရေးဖွဲ့လိုက်သည်။ ယင်း
 မှာ The Sun Also Rises ဖြစ်၏။ [အက်ဖ်စကော့ဖစ်ဂျရယ်က Tender is
 the Night, (၁၉၃၄) နှင့် ဂျွန်ဒေါ့ပါစုက The Big Money (၁၉၃၆) တို့လည်း
 ရေးဖွဲ့ခဲ့ကြ၏။]

အမေရိကန် စာရေးဆရာကြီး Ernest Heminway အားနက်
 ဟဲမင်းဝေးကို ဇွန် ၂၁၊ ၁၈၉၉ ခုနှစ်တွင် အုတ်ဥယျာဉ်သစ်တော အီလီနွိုက်တွင်
 မွေးခဲ့သည်။ ငယ်စဉ်ဘဝမှာ ငြိမ်သက်အေးချမ်းသည်။ ငါးမျှားလိုက်၊ အမဲ
 လိုက်လိုက်၊ ဖခင် ဆေးကုသွားရာ မြောက်ပိုင်း မိချိဂန် လူနီရွာများသို့ အလည်
 သွားလိုက်ဖြင့် အချိန်ဖြန်းခဲ့သည်။ သူ့အဖေ သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေခဲ့ခြင်းက
 သူ့အတွက် ကုစားရခက်သော စိတ်ဒဏ်ရာဖြစ်ခဲ့သည်။ (နောက်ဆုံး သူလည်း
 သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေခဲ့၏။ ပါးစပ်ထဲကို သေနတ်ပြောင်း ထည့်ကာ ခလုတ်ဖြုတ်
 ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။) ပထမကမ္ဘာစစ်တွင် အီတလီစစ်တပ်နှင့် ဆက်သွယ်ကာ
 သူနာတင်ကားမောင်းသောအလုပ် လုပ်ခဲ့၏။ အသက် ၁၉ နှစ်အရွယ် ဒဏ်ရာ
 အပြင်းအထန်ရကာ တပ်ထဲက ထွက်ခဲ့သည်။ နောက် Kansas City Star
 တွင် သတင်းထောက် လုပ်သည်။ သူ့ကို စာပေလောကတွင် ဂုဏ်တက်စေခဲ့
 သော The Sun Also Rises ကို ၁၉၂၆ ခုနှစ်တွင် ထုတ်ဝေခဲ့၏။ သူသည်
 ဝတ္ထုရှည်သာမက ဝတ္ထုတိုများစွာနှင့် ကဗျာများစွာလည်း ရေးသားခဲ့သည်။
 ထင်ရှားသော ဝတ္ထုတိုမှာ The Short Happy Life of Francis Macamber
 (1936) ဖြစ်သည်။ ထင်ရှားသော ဝတ္ထုလတ်မှာ The Snows of Kilimanjaro
 (1936) ဖြစ်၏။ အထင်ရှားဆုံး ဝတ္ထုရှည်မှာ For Whom the Bell Tolls
 (1946) ဖြစ်၏။ သူသည် ကျူးဘားတံငါသည်ကြီး အကြောင်း ရေးဖွဲ့သည့်

Short Novel (The Old man and the Sea) ဖြင့် ၁၉၅၃ ခုနှစ်တွင် ပူလစ်ဇာဆု ရသည်။ ၁၉၅၄ ခုနှစ်တွင် နိုဗယ်လ်ဆုရသည်။ သူ ကွယ်လွန်ပြီးမှ သူ့ရေးလက်စ မပြီးဆုံးသေးသော ဝတ္ထု ‘အေဒင်ဥယျာဉ်’ ကို ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

အမေရိကားတွင် ရုပ်ရှင် ရိုက်ကူးအခံရဆုံး စာရေးဆရာနှစ်ဦးမှာ ဟဲမင်းပေးနှင့် ဂျန်စတီန်းဘက်တို့ ဖြစ်လိမ့်မည် ထင်ပါသည်။ ဝတ္ထုတိုင်းလောက် နီးပါးပင် ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးခဲ့ကြသည်။ ဤဖော်ပြမည့် ရုပ်ရှင်ကို နှစ်ဆယ်ရာစု မြေခွေး ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီက ၁၉၅၇ ခုနှစ်တွင် ဒါရိုက်တာကြီး ဟင်နရီကင်း Henry King က ရိုက်ကူးခဲ့၏။ ထို The Sun Also Rises (နေကတော့ ထွက်မြဲ ပင်) ဇာတ်ကားတွင် အဓိကပါဝင်ခဲ့ကြသည့် နာမည်ကြီးမင်းသား နှစ်လက် ဖြစ်သည့် တိုင်ရွန်ပါဝါနှင့် အဲရီးဖလင်းတို့မှာ ၁၉၅၈ ခုနှစ်တွင် တစ်ယောက်၊ ၁၉၅၉ ခုနှစ်တွင် တစ်ယောက် နှလုံးရောဂါဖြင့် ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ကွယ်လွန် ခဲ့ကြလေသည်။

ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီက နာမည်ကြီးစာရေးဆရာ၏ နာမည်ကြီးဝတ္ထုကို နာမည်ကြီး သရုပ်ဆောင်များနှင့် ရိုက်ကူးရန် စီစဉ်ခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က ထိတ်ထိတ်ကြဲ ကာမည်ကြီးမင်းသားနှစ်လက် ဖြစ်သည့် Tyrone Power တိုင်ရွန် ပါဝါနှင့်

Errol Flynn အဲရီးဖလင်း တွဲဖက်ပေးထား ကာ တခြားနာမည်ကျော်များ ဖြစ်သည့် Ava Gardner (မင်းသမီး)၊ Mel Ferrer တို့ဖြင့် အားဖြည့်ထားလေသည်။

တိုင်ရွန်ပါဝါကို မေ ၅ ရက် ၁၉၁၄ ခုနှစ်၊ အိုဟိုင်းယို အမေရိကန် မှာ မွေးခဲ့သည်။ အဖဖြစ်သူ ဖရက်ဒရစ် တိုင်ရွန်မှာ ရိုက်စပီးယား၏ ပြဇာတ် သရုပ် ဆောင် ဖြစ်၏။ သူသည် အမေရိကန် ဘဏ်ဓားပြ တောပုန်း ဂျက်စီဂျိမ်း ရုပ်ရှင် (၁၉၃၉) တွင် ဂျက်စီဂျိမ်းအဖြစ် သရုပ်ဆောင်

ရာမှ နာမည်ကျော်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဂျက်စီဂျိမ်း အစ်ကို ဖရန်ဂျိမ်းအဖြစ် ဟင်နရီဗွန်ဒါက သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ ၁၉၄၀ ခုနှစ်တွင် ဇောရီး (The Mask of Zorro)၊ ၁၉၄၂ ခုနှစ်တွင် နွားရိုင်းသတ်သမားတစ်ဦး၏ ပူလောင်သော အချစ်ကို ရိုက်ကူးပြသည့် Blood and Sand (သွေးနဲ့ သဲ) ဇာတ်ကားတို့တွင် ဆက်လက်သရုပ်ဆောင်ခဲ့ရ၏။ (ဤကားမှာ ၁၉၂၀ ခုနှစ်က မင်းသား ဗလင်တီနို ရိုက်ကူးခဲ့သော အသံတိတ်ကားပင် ဖြစ်သည်။ ဤဘက်ခေတ်တွင် ရှာဖွေစတုံးနှင့် ပြန်လည်ရိုက်ကူးခဲ့သေးသည်။) ဤဒါရိုက်တာ ဟင်နရီကင်းဖြင့်ပင် A Yank in the RAF၊ ၁၈၇၁ ခုနှစ် ချီကာဂို မီးလောင်မှုကြီးအကြောင်း The Old Chicago ဇာတ်ကားများ ရိုက်ခဲ့သည်။ ၁၉၅၈ ခုနှစ်တွင် စပိန်နိုင်ငံ၌ ဆော်လွန် နှင့်ရှီဘာ ဇာတ်ကား ရိုက်ကူးနေခိုက် နှလုံးရောဂါဖြင့် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ နိုဝင်ဘာလ ၁၅ ရက် ဖြစ်၏။ သူ့နေရာတွင် မင်းသား ယူဘရိုင်းနားကို အစားထိုး ရိုက်ကူးခဲ့သည်။ မင်းသမီးမှာ အီတလီမင်းသမီး ဂျီနာလိုလိုဘရစ်ဂျီဒါ ဖြစ်ကာ ဤဇာတ်ကား ရန်ကုန်တွင် ပြသခဲ့ဖူးသည်။

အဲရီးဖလင်းကို ဇွန် ၂၀၊ ၁၉၀၉ ခုနှစ် သြစတေးလျတွင် မွေးဖွားခဲ့ သည်။ အောက်တိုဘာ ၁၄၊ ၁၉၅၉ ခုနှစ်တွင် ကိုလံဘီယာ၊ ကနေဒါတွင် နှလုံးရောဂါဖြင့် ကွယ်လွန်သည်။ သူ၏ ပထမဆုံး သြစတေးလျ ရုပ်ရှင်မှာ In the wake of the Bounty (၁၉၃၃) ဖြစ်သည်။ အင်္ဂလန်ကို ရောက်ကာ ပထမဆုံး ရိုက်ခဲ့သော ကားမှာ Murder at Monte Carlo (၁၉၃၄) ဖြစ်သည်။ ၁၉၃၅ ခုနှစ်တွင် ရိုက်ကူးသော ဂန္ထဝင်ပင်လယ်ဓားပြ ရုပ်ရှင် Captain Blood ဖြင့် ထင်ရှားလာသည်။ ၁၉၃၈ ခုနှစ်၌ Robin Hood ရိုက်လိုက်တော့ အထူးအောင်မြင်သွား၏။ အဲရီးဖလင်းနှင့် ရော်ဘင်ဟုဒ် ခွဲခြားမရတော့။ နောက် ပိုင်းတွင် သူသည် မူးယစ်ဆေးစွဲ၊ အရက်စွဲဖြင့် ဘဝကို တေတေပေပေ နေခဲ့ သည်။ ၁၉၄၂ ခုနှစ်တွင် သူ့အပျော်စီးရွက်လှေပေါ်တွင် အရွယ်မရောက်သေး သူ မိန်းကလေးနှစ်ဦးအား မတော်မတရားပြုမှုနှင့် ရုံးရောက်ခဲ့သည်။ အသက် ၅၀ အရွယ်မှာပင် ယိုယွင်းလာသော ကျန်းမာရေးနှင့် ရုပ်ရှင်ရိုက်ရင်း ကွယ်လွန် ခဲ့၏။ သူသည် သုံးကြိမ် လက်ထပ်ခဲ့ကာ သားသမီး လေးယောက် ရခဲ့သည်။ သူ့အတ္ထုပ္ပတ္တိကို My Wicked, Wicked Ways (၁၉၅၉) အမည်ဖြင့် စာအုပ် တစ်အုပ် ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့၏။

မင်းသမီး အက်ဗာဂါဒနာမှာ ထိုစဉ်က အယ်လီဘောက်တေလာတို့နှင့် အပြိုင် ဟောလိဝုဒ်၏ အလှဘုရင်မတစ်ပါး ဖြစ်ခဲ့၏။ သူ့ကို မြောက်ကာရိုလင်း အမေရိကန်၌ ၁၉၂၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာ ၂၄ တွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။ ၁၉၄၆ ခုနှစ် တွင် မင်းသား ဘတ်လတ်ကတ်စတာနှင့် တွဲကာ The Killers ရိုက်ကူးရာမှ နာမည်ကြီးလာ၏။ ၁၉၅၂ ခုနှစ်တွင် The Snows of Kilimanjaro ကို ဂရေ ဂရီပက်နှင့် တွဲရိုက်သည်။ နှစ်ကားလုံး ဟဲမင်းဝေး ဝတ္ထုများချည်း ဖြစ်၏။ မင်းသား မစ်ကီရွန်နီနှင့် (၁၉၄၂-၄၃) တွင် တစ်ကြိမ်၊ Artie Shaw နှင့် (၁၉၅၄-၅၆) တစ်ကြိမ်၊ အဆိုတော် ရုပ်ရှင်မင်းသား ဖရန်စီနာထရာနှင့် (၁၉၅၁-၅၇) တစ်ကြိမ် သုံးကြိမ် လက်ထပ်ခဲ့သည်။ သူပါဝင်သော နာမည်ကြီး ရုပ်ရှင်များ ဖြစ်သည့် တရုတ်နိုင်ငံ ဘောက်ဆာအရေးတော်ပုံ 'ပီကင်းမှာ ၅၅ ရက်ကြာ' (မင်းသား ချာလ်တန်ဟတ်စတွန်နှင့် ဒေးဗစ်နီဗင်)၊ 'မေလမှာ ၇ ရက်' ဇာတ်ကား (မင်းသား ဘတ်လန်ကတ်စတာနှင့် ကတ်ဒေါက်ကလပ်) ဇာတ်ကားများ ရန်ကုန် ဂလုတ်ရုံတွင် ပြဿ်သည်။ Seven Days in May ၁၉၆၄ ခုနှစ်မှာ အမေရိကန်တွင် စစ်တပ်မှ အာဏာသိမ်းရန် ကြံသောဇာတ်၊ ၁၉၆၄ ခုနှစ်မှာ ထုတ်ဝေခဲ့သည့် Fletcher Knebel နှင့် Charles Waldo Bailey တို့၏ဝတ္ထု ဖြစ်၏။ သူ နောက်ဆုံးရိုက်ခဲ့သောကားမှာ ၁၉၇၄ ခုနှစ်တွင် ထွက်ပေါ်လာသည့် Earthquake ဇာတ်ကား ဖြစ်၏။ နောက်ပိုင်းတွင် လန်ဒန်၌ အေးအေးလူလူ နေထိုင်ရင်း ၁၉၉၀ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီ ၂၅ တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့၏။

The Sun Also Rises, ဇာတ်လမ်းမှာ...

၁၉၂၂ ခုနှစ် ပါရီမြို့။ စစ်ပြီးစ ပါရီတွင် ဥရောပမှ ပန်းချီဆရာ၊ စာရေးဆရာ၊ ကဗျာဆရာ လူငယ်များ စုဝေးနေကြသည်။ ဘိုဟေးမီးယန်း ကမ္ဘာ တည်ဆောက်နေကြသော သူတို့ကို ပျောက်ဆုံးနေသော မျိုးဆက်ဟု လည်း ခေါ်ကြသည်။

ဂျိတ်ဘာနီသည် အောင်မြင်နေသော ဂျာနယ်လစ်တစ်ယောက် ဖြစ် သည်။ အီတလီ၏ စစ်မြေပြင်တွင် ကမ္ဘာစစ်အတွင်းက အပြင်းအထန် ဒဏ်ရာ ရခဲ့ဖူး၏။ အသက်မသေအောင် ခွဲစိတ် ကုသနိုင်ခဲ့သော်လည်း ယောက်ျားဘဝ ဆုံးရှုံးသွားသည်။ ထို့ကြောင့် အရက်ဖြင့် စိတ်ဖြေရင်း အဆိုးမြင်ဝါဒကို တစ်ကိုယ်

တည်း ထွန်းလှန်နေရသူ ဖြစ်သည်။ သူ့မိတ်ဆွေ ရောဘတ်သည် စာရေးဆရာ ဖြစ်သည်။ လက်ဝှေ့သမားဟောင်း တစ်ဦးလည်း ဖြစ်သည်။ သူသည် လက်ရှိ ဘဝကို မကျေမနပ် ဖြစ်နေကာ သူ၏ မိန်းမ၊ သူ့စာအုပ် အပါအဝင် အရာ အားလုံးမှ ထွက်ပြေးနေချင်သူ ဖြစ်၏။ တောင်အမေရိကကို သွားဖို့ ဂျိတ်ကို အဖော်စပ်သော်လည်း ဂျိတ်က လက်မခံ။ ဒီလို တစ်နေရာပြီးတစ်နေရာ ထွက်ပြေး နေရုံနဲ့ ကိုယ့်အတ္တက ကိုယ် မလွတ်မြောက်နိုင်ဘူးဟု ရှင်းပြသည်။

တစ်ရက်တွင် ပါတီတစ်ခု၌ ဂျိတ်သည် သူ့ချစ်သူဟောင်း ဘရက် အက်ရှလေနှင့် ပြန်ဆုံရသည်။ ဘရက်သည် ပညာတတ် အင်္ဂလိပ်အမျိုးသမီး ဖြစ်သော်လည်း လက်ရှိအချိန်၌ အရက်ကို အလွန်အကျွံ သောက်ကာ ယောက်ျား ကို ထည်လဲတွဲတတ်သူ ဖြစ်သည်။ (သူသည် အီတလီဆေးရုံတွင် သူ့နာပြုဆရာမ အဖြစ် အမှုထမ်းစဉ် ဒဏ်ရာရ၍ ဆေးရုံလာတက်သော ဂျိတ်နှင့် တွေ့ကာ ချစ်သူတွေဘဝ ရောက်ခဲ့သည်။ သို့သော် ဂျိတ်က သူ့တွင် လူစဉ်မမီနိုင်သော ဘဝ ရောက်နေကြောင်း သိရသောအခါ သူကပင် စတင်ရှောင်ပြေးခဲ့သည်။) ဘရက်သည် ဂေါ့အက်ရှလေဆိုသော မင်းမျိုးမင်းနွယ် တစ်ဦးနှင့် လက်ထပ်ပြီး ခါမှ ကွာရှင်းခဲ့သည်။ ဂျိတ်ကိုတော့ သူ့ရင်ထဲက စွဲစွဲလမ်းလမ်း ချစ်နေဆဲ။

ရောဘတ်သည် ဘရက်ကို မြင်သောအခါ တန်းတန်းစွဲ ချစ်ခင်သွားသည်။ ဂျိတ်ကို မိတ်ဆက်ခိုင်းကာ အတင်းချဉ်းကပ်တော့သည်။ ဂျိတ်ကို တွေ့ချင်လွန်းသဖြင့် ရောက်ရှိလာသော ဘရက်သည် ဂျိတ်နှင့် သူ လက်တွဲရန် မဖြစ်နိုင်ကြောင်း တွေးမိသောအခါ ပါရီကို စွန့်ခွာသွားပြန်သည်။

ဂျိတ်သည် အမေရိကားမှ ပါရီသို့ ရောက်လာသော မိတ်ဆွေ ဘေးလ်နှင့် ငါးမျှားထွက်ကာ စိတ်ဖြေသည်။ ဘေးလ်သည်လည်း ဂျာနယ်လစ်တစ်ဦးဖြစ်ကာ သူက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုရှိပြီး ပျော်ပျော်နေတတ်၏။ သူတို့နှစ်ယောက် ဇူလိုင်ရောက်သောအခါ စပိန်သို့ ထွက်ခဲ့ကြသည်။ ထိုလ၌ စပိန်တွင် နွားရိုင်းနှင့် လူသတ်ပွဲများ ကျင်းပလေ့ရှိ၏။ ဂျိတ်က ထိုပွဲများကို လက်လွတ်ခံလေ့မရှိ။ သူ တည်းနေကျဟိုတယ် ရောက်သွားသောအခါ ကြိုတင်ရောက်ရှိနေသော ဘရက်အက်ရှလေနှင့် သူနှင့် စေ့စပ်ထားသော မိုက်ကမ်းဘဲလ်ကို တွေ့ရလေသည်။ ဘရက်က ဂျိတ် ရောက်လာမည်ဆိုတာ သိရသဖြင့် ရောက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ သူနှင့် စေ့စပ်ထားသော မိုက်ကမ်းဘဲလ်သည် နေ့ရောညပါ သောက်နေသော အရက်စွဲနေသူ ဖြစ်၏။ သူသည် စီးပွားရေးသမားတစ်ဦးဖြစ်ကာ စီးပွားပျက်ကပ်ကြောင့် ဒေဝါလီခံလိုက်ရ၏။ သူက ဤအပြစ်တွေကို

ဂျူးတွေထံ ပုံချကာ ဂျူးဆန့်ကျင်ရေးသမား ဖြစ်နေ၏။ သူတို့နှင့်အတူ ရောဘတ် ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ဂျိတ်က အံ့အားသင့်သွားသည်။ ရောဘတ်သည် ဘရက် သွားရာနောက် ကောက်ကောက်ပါအောင် လိုက်နေသူ ဖြစ်သည်။ သူ့အား ဘရက်ကို ပိုးပန်းနေတာကြောင့်တစ်ကြောင်း၊ ဂျူးဆန့်တာကြောင့် တစ်ကြောင်း မိုက်က ကြည့်မရ။

ဂျိတ်ကို ဘရက်က ရင်ဖွင့်သည်။ ဘရက်က သူ့ပတ်ဝန်းကျင်ကို မုန်းတီးနေသည်။ သို့သော် ဘယ်သွားကာ ဘာလုပ်ရမည်မသိ။ ပါရီတွင်လည်း သူ့နောက် ဇွတ်လိုက်နေသော မြို့စားကြီး ကောင့်မစ်ပစ်ပိုလီးယပ်စ်ကြောင့် ထွက်ပြေးလာခြင်း ဖြစ်၏။ အသက်ကြီးလှပြီဖြစ်သော ဤမြို့စားကြီးမှာ အင်မတန် ချမ်းသာသည်။ သူက စစ်မှုထမ်းဘဝနှင့် စစ်ပွဲ ၇ ကြိမ်၊ တော်လှန်ရေး ၄ ကြိမ် ကြုံခဲ့ရသည်။ အခုတော့ ဘာကိုမှ မယုံကြည်တော့။ သို့သော် အချစ်ကို တော့ ယုံကြည်သည်။

သူတို့အုပ်စုသည် နွားရိုင်းသတ်ပွဲ ကြည့်ရင်း ဘရက်သည် ပက်ဒရီ ရိုမီယို ခေါ်သော စပိန်နွားရိုင်းသတ်သမားလေးနှင့် ကြုံကာ အချစ်ဇာတ်လမ်း ခင်းပြန်သည်။ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဝေဒနာခံစားရသူက ဂျိတ်။ မိုက်အတွက်က တော့ ဤကိစ္စက ရိုးနေလေပြီ။ တကယ်တမ်း ပေါက်ကွဲတာက ရောဘတ်။ ရောဘတ်က ဟိုတယ် လိုက်သွားကာ ဘရက် အခန်းထဲမှာ ရှိသော ရိုမီယိုကို ထိုးကြိတ်သည်။ နောက်တော့ ဂျိတ်နှင့် မိုက်ကိုပါ ထိုးကြိတ်မိ၏။ မနက် ရောက်တော့ တောင်းပန်ကာ သူ့မိန်းမဆီ ပြန်သွားသည်။ ဘရက်က ရိုမီယို နောက် လိုက်ပြေးသည်။ ဂျိတ်၊ မိုက်နှင့် ဘေးလံတို့လည်း စပိန်မှာပင် လမ်းခွဲ ခဲ့ကြသည်။

ဂျိတ်က ပါရီ ပြန်ရောက်နေ၏။ တစ်ရက်တွင် သူ့ထံသို့ ဘရက်ထံမှ သံကြိုးစာ ရောက်လာသည်။ မက်ဒရစ်မြို့ ဟိုတယ်တစ်ခုတွင် ဒုက္ခရောက်နေ သဖြင့် လာကယ်ပါဟု ရေးထား၏။ ဂျိတ် မက်ဒရစ် လိုက်ရပြန်သည်။ ဘရက် က သူနှင့် ရိုမီယို ရေရှည်အဆင်မပြေနိုင်ဟု ဆိုသည်။ သူ့ကို ခေါ်သွားဖို့ ပြောသည်။ ဂျိတ်က ပစ္စည်းတွေ သိမ်းကာ လိုက်ခဲ့ဖို့ ပြောတော့ ဘရက်က ဒီအခန်းထဲက ပစ္စည်းတွေ ဘာတစ်ခုမှ မယူလိုဟုပြောကာ အဝတ်တစ်ထည် ကိုယ်တစ်ခုနှင့် လိုက်လာသည်။ ကားပေါ်မှာ ဂျိတ်က ဘယ်သွားမှာလဲ မေး တော့ ဘရက်က သူလည်း မသိဘူးဟု ဖြေလေသည်။

ယခုမျိုးဆက်တစ်ခု ပြီးလျှင် တခြား
 မျိုးဆက်တစ်ခု ရောက်ရှိလာမည်။ မျိုးဆက်တွေ
 တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပြောင်းသွားမည်။ သို့သော် ကမ္ဘာ
 မြေကတော့ မပြောင်းလဲ။ အချိန်တန်လျှင် နေက
 တော့ ထွက်စမြဲပင် ဖြစ်သည်။

ကလျာမဂ္ဂဇင်း၊ မတ်လ၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊

COLUMBIA
PICTURES
presents

FROM HERE TO ETERNITY

BURT LANCASTER · MONTGOMERY CLIFT
DEBORAH KERR · FRANK SINATRA · DONNA REED

Screen Play by DANIEL TARRADASH - Based upon the novel by JAMES JONES
Produced by BUDDY ADLER - Directed by FRED ZINNEMANN - A COLUMBIA PICTURE

ရေမြေဆုံးတိုင် FROM HERE TO ETERNITY

ကို ကိုလံဘီယာရပ်ရှင်က အမေရိကန်စာရေးဆရာကြီး ဂျိမ်းစ်ဂျွမ်းစ် (James Jones) ၏ နာမည်ကြီးဝတ္ထု From Here To Eternity ကို ၁၉၅၃ ခုနှစ်တွင် (အဖြူ အမည်း ဇာတ်ကား၊ ပြသချိန် ၁၁၃ မိနစ်) ရိုက်ကူးခဲ့ရာ ထိုနှစ်တွင် ချီးမြှင့်သော အော်စကာဆုရှစ်ခု (အကောင်းဆုံး ဇာတ်ကား၊ အကောင်းဆုံးဒါရိုက်တာ Fred Zinnemann၊ အကောင်းဆုံးအမျိုးသားဇာတ်ပို့ Frank Sinatra၊ အကောင်းဆုံးအမျိုးသမီးဇာတ်ပို့ Donna Reed၊ အကောင်းဆုံးဇာတ်ညွှန်း၊ အကောင်းဆုံးတည်းဖြတ်မှု၊ အကောင်းဆုံးအသံ၊ အကောင်းဆုံးဇာတ်ပို့) ရရှိခဲ့လေသည်။ ထို့အပြင် ဖရန်စီနာထရာနှင့် ဒါရိုက်တာဖရက်ဇင်နီမန်းသည် ရွှေကမ္ဘာလုံး

ဂျိမ်းစ်ဂျွမ်းစ်

ဆုရသည်။ နယူးဂျော့ခ် ရုပ်ရှင်ဝေဖန်ရေးဆရာများ ချီးမြှင့်သည့် အကောင်းဆုံး ဇာတ်ကားဆု၊ ဒါရိုက်တာဆုနှင့် မင်းသားဆု ဘတ်လန်ကစွတာတို့လည်း ရခဲ့ သေးသည်။

ဇာတ်လမ်းမှာ ဟာဝိုင်ယီကျွန်း အမေရိကန်၏ အခြေစိုက်စခန်းတစ်ခု အတွင်း ပုလဲဆိပ်ကမ်း ဗုံးကြဲမခံရမီ ရက်သတ္တပတ် အနည်းငယ်အတွင်းမှ အဖြစ် အပျက်ပင် ဖြစ်သည်။ စာရေးဆရာ ဂျိမ်းစ်ဂျူး(၁၉၂၁-၁၉၇၇) ကို ရိုဘင်ဆွန် အရပ် အီလီနွိုက်စ်မှာ မွေးသည်။ ၁၈ နှစ် ပြည့်သည်နှင့် စစ်ထဲဝင်ခဲ့၏။ စစ်တပ် က ထွက်သောအခါ စစ်အတွင်း အတွေ့အကြုံများကို အခြေခံ၍ From Here To Eternity (၁၉၅၁)တွင် ရေးရာ အထူးအောင်မြင်သွား၏။ ရုပ်ရှင်ရိုက်သော အခါ၌လည်း ထူးခြားစွာ အောင်မြင်ခဲ့သည်။ ၁၉၆၂ ခုနှစ်တွင် ထုတ်ဝေသည့် စစ်နောက်ခံ The Thin Red Line ဝတ္ထုသည် အောင်မြင်ကာ ရုပ်ရှင်အကြိမ်ကြိမ် ရိုက်ရသည်။ ၁၉၇၈ ခုနှစ်တွင် ထုတ်ဝေသော Whistle မှာ သူ၏ နောက်ဆုံး လက်ရာ ဖြစ်သည်။ ၁၉၇၇ ခုနှစ် မေလ ၉ ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။

ဒါရိုက်တာကြီး F.Zinnemann (၁၉၀၇-၁၉၉၇)သည် ဩစတေးလီးယန်း ဖြစ်ကာ ဗီယင်နာတွင် ၁၉၀၇ ခုနှစ်၊ ဧပြီ ၂၇ က မွေးဖွားခဲ့သည်။ ၁၉၂၁ ခုနှစ်တွင် အမေရိကားကို ရောက်လာသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် အင်္ဂလန်သို့ ပြောင်းရွှေ့ နေထိုင်ခဲ့သည်။ သူ စတင်နာမည်ကြီးခဲ့သည့် ကားမှာ ဂန္ထဝင် ကောင်းဘွိုင်ကားတစ်ကား ဖြစ်သည့် High Noon (၁၉၅၂) ဖြစ်သည်။ ဂယ်ရီ ကူးပါးက အကောင်းဆုံးသရုပ်ဆောင်ထားသည်။ ပြင်သစ်သမ္မတကို လုပ်ကြံ

ရန် ကြိုးစားသည့် The Day of the Jackal (၁၉၇၃) မှာလည်း နာမည်ကြီးသည်။ ကြေးစားလူသတ်သမားအဖြစ် သရုပ်ဆောင်သည့် အင်္ဂလိပ်မင်းသားအက်ဒဝပ်ဖောက်ခံ၏ အမှုအရာများမှာ ပြောင်မြောက်လှသည်။ မကြာခင်က ပြန်ရိုက်သော ဘရစ္စဝီလီနှင့် ရစ်ချတ်ဂီရီတို့ ဇာတ်ကားမှာ မူရင်းဇာတ်ကားကို မမီ။ ဇင်နီမန်း၏ တခြား မေ့မရနိုင်သောကားမှာ အန်ထော်နီကွင်း၊ ဂရေဂရီပက်နှင့် အိုမားရှရစ်တို့ ပါဝင်သည့် ပြောက်ကျားခေါင်းဆောင်တစ်ဦး သတ္တိကို ရိုက်ပြသော Behold A Pale Horse ဖြစ်၏။ Five days one Summer (၁၉၈၂) တွင် ရိုက်သည်။ သူ့ကို နောက်ထပ် အကယ်ဒမီဆု ရစေခဲ့သော ဇာတ်ကားမှာ A Man For All Seasons ၁၉၆၆ ခုနှစ်ပင်ဖြစ်သည်။ ၁၉၉၇ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၁၄ ရက်၌ လန်ဒန်တွင် ကွယ်လွန်သည်။

ဤရုပ်ရှင်ကားတွင် ထိုခေတ် ထိုအခါက ထိတ်ထိတ်ကြဲဟု ဆိုနိုင်သော ဘတ်လန်ကစ္စတာ (Burt Lancaster)၊ မောင်ဂိုမာရီကလစ် (Montgomery Clift)၊ ဖရန်စီနာထရာ (Frank Sinatra) တို့အပြင် မင်းသမီး ဒီဘိုရာကား (Deborah Kerr) တို့ ပါဝင်ကြသည်။

ဘတ်လန်ကစ္စတာ (၁၉၁၃-၁၉၉၄) သည် နယူးရော့ခ်မှာ မွေးဖွားကြီးပြင်းခဲ့သူ ဖြစ်၍ နယူးရော့ခ် တက္ကသိုလ်ကျောင်းထွက် ဖြစ်သည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ် ဖြစ်သောအခါ စစ်ထဲဝင်၍ (၁၉၃၉ မှ ၄၅ အထိ) အမှုထမ်းခဲ့သည်။ ဘရော့ဒ်ဝေးပြဇာတ်ခုံမှတစ်ဆင့် ပိတ်ကားပေါ် ရောက်လာ၏။ သူ၏ ပထမဆုံးဇာတ်ကားမှာ The Killer (1946) ဖြစ်သည်။ (ဟဲမင်းဝေး၏ ဝတ္ထုတိုတစ်ပုဒ်ကို အခြေခံရိုက်ကူးထားကာ အက်ဗာဂါဒနာ တွဲဖက်ပါဝင်ထားသည်။) နောက်ပိုင်းတွင် သူသည် Western ခေါ် ကောင်းဘွိုင်ဇာတ်ကား များစွာ ရိုက်ကူးခဲ့၏။ သူ့အကောင်းဆုံးနှင့် နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာ သရုပ်ဆောင်ခဲ့သော ဇာတ်ကားမှာ Atlantic City (၁၉၈၀) တွင် ရိုက်သောကား ဖြစ်၍ အကောင်းဆုံးမင်းသားအဖြစ် ထိုနှစ်က တစ်ကြိမ်စာရင်းဝင်ခဲ့သည်။ သူ့ဘဝတွင် လေးကြိမ်တိုင်တိုင် တစ်ကြိမ်စာရင်း ဝင်ခဲ့သော်လည်း တစ်ကြိမ်မှ ချီးမြှင့်မခံခဲ့ရ။ သူ နောက်ဆုံးရိုက်သောကားမှာ Local Hero (၁၉၈၃) ဖြစ်၏။ အောက်တိုဘာ ၂၀၊ ၁၉၉၄ ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန်သည်။

မောင်ဂိုမာရီကလစ် (၁၉၂၀-၁၉၆၆) အောက်တိုဘာ ၁၇ ရက် ၁၉၂၀ ခုနှစ်တွင် မွေးသည်။ ပြဇာတ်နှင့် ရုပ်ရှင်မင်းသား ဖြစ်သည်။ သော်တွန်

ဝိုင်းဒါး၏ The Skin of Our Teeth (၁၉၄၂) နှင့် လီလီယမ်ဟေးလ်မန်း၏ The Searching Wind (၁၉၄၄) ပြဇာတ်များဖြင့် နာမည်ရလာသည်။ နိုင်ငံတကာက သူ့ကို စတင်ဂရုပြုမိသည့် ကားမှာ Red River (၁၉၄၈) ဖြစ်၏။ ၁၉၅၇ ခုနှစ်တွင် မတော်တဆကားတိုက်မှု ဖြစ်ကာ ဒဏ်ရာရခဲ့သော်လည်း မကွယ်လွန်မီအထိ ရုပ်ရှင်ကားများ ဆက်တိုက်ရိုက်ခဲ့သည်။ ထင်ရှားသော ဇာတ်ကားများမှာ A Place in the Sun (၁၉၅၁)၊ The Raintree Country (၁၉၅၇)၊ မာလွန်ဘရန်ဒိုနှင့်တွဲ၍ The Young Lions (၁၉၅၈) Misfist (၁၉၆၁)နှင့် Freud (၁၉၆၂)တို့ ဖြစ်သည်။ ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၂၃ ရက်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။

ဖရန်စီနာထရာ(၁၉၁၅-၁၉၉၈) အီတလီမှ အမေရိကားကို ပြောင်းရွှေ့လာသည့် မိဘနှစ်ပါးမှ မွေးဖွားခဲ့သည်။ ရုပ်ရှင်မင်းသားအဖြစ်သာမက အဆိုတော်အဖြစ်ပါ ကမ္ဘာကျော်ခဲ့သည်။ တစ်ဦးတည်းသောသား ဖြစ်၍ နယူးဂျာစီတွင် ကြီးပြင်းလာကာ ထိုမြို့က ကလပ်တွင်ပင် ၁၉၃၈ ခုနှစ်မှ စတင်ကာ သီချင်းဆိုခဲ့၏။ သူ၏ ပထမဆုံးရုပ်ရှင်မှာ တေးသံစုံဇာတ်ကား Anchors Aweigh (၁၉၄၅) ဖြစ်သည်။ ဂီတဘက်တွင် ထူးချွန်မှုကြောင့် ဂရမ်မီဆု ၉ ဆု ရခဲ့သလို ရုပ်ရှင်ထူးချွန်ဆု ၃ ဆု ရခဲ့၏။

မင်းသမီး ဒီဘိုရာကားသည် ၁၉၂၁ ခုနှစ် စက်တင်ဘာ ၃၀ စကော့တလန်တွင် မွေးဖွားသည့် ဗြိတိသျှမင်းသမီး ဖြစ်သည်။ ဘဲလေးကချေသည် ကျောင်း တက်ဖူးသည်။ ဘရော့ဝေးတွင် ပြဇာတ်လည်း ကခဲ့၏။ ပထမဆုံး Contro band (၁၉၄၀) ရုပ်ရှင်ကို ရိုက်ခဲ့၏။ ၁၉၅၆ ခုနှစ်တွင် ယိုးဒယားဘုရင်နှင့် အင်္ဂလိပ်စာပြ အမေရိကန်သူအကြောင်း ဇာတ်လမ်းဖြစ်သည့် ဘုရင်နှင့် ကျွန်မ The King and I ကို ရိုက်ကူးခဲ့၏။ (မကြာခင်က ထိုကားကို တရုတ်မင်းသား ချောင်ယွမ်ဖတ်၊ မင်းသမီး ဂျူဒီဖော်စတာတို့ဖြင့် ပြန်လည် ရိုက်ကူးသော်လည်း အောင်မြင်မှုမရခဲ့။) ၁၉၅၇ ခုနှစ်တွင် ရောဘတ်မစ်ချန်းနှင့် Heaven Knows, Mr. Allison နောက် ကယ်ရီဂရန်နှင့် A Affair to Remember တို့မှာ နာမည်ကြီးခဲ့သည်။ ၁၉၆၁ ခုနှစ်တွင် ဟင်နရီဂျိမ်း၏ ဝတ္ထုတိုကို ပြန်ရိုက်သော The Innocents ၁၉၆၉ ခုနှစ်နောက်ပိုင်းတွင် ရုပ်ရှင်ရိုက်ခြင်းမှ အနားယူခဲ့သည်။ (၁၉၈၅ ခုနှစ်တွင် အင်္ဂလန်မှာ The Assan Garden ကို ရိုက်ခဲ့၏။ အော်စကာ တစ်ကြိမ် ၆ ကြိမ် ဝင်ခဲ့သော်လည်း ဆုမရခဲ့။ ၁၉၉၃

ခုနှစ်တွင်မူ တစ်သက်တာ ထူးချွန်ဆု ချီးမြှင့်ခံခဲ့ရသည်။ အောက်တိုဘာ ၁၆ ရက် ၂၀၀၇ ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။

ဇာတ်လမ်းမှာ...

၁၉၄၁ ခုနှစ်။ ဟာဝိုင်ယီရှိ အမေရိကန်အခြေစိုက်စစ်စခန်း Schofield Barracks သို့ ရောဘတ်ပရိဝစ်သည် ပြောင်းရွှေ့ရောက်ရှိလာသည်။ သူသည် ယခင်က သူတို့တပ်ရင်းတွင် အတော်ဆုံး စစ်ခရာမှုတ်သူ ဖြစ်သည်။ သူ့ထက် တော်သောသူ ရောက်လာသဖြင့် ယခု နေရာသို့ သူ့သဘောနှင့် ပြောင်းရွှေ့လာခြင်း ဖြစ်၏။ သူတွင် တခြားထူးချွန်သော အရည်အသွေးတစ်ခု ရှိသေး၏။ လက်ဝှေ့ထိုး ကျွမ်းကျင်ခြင်း။ မစ်ဒယ်ဝိတ်တန်း၌ သူ ထိုးသည်။ ဘားရက်စခန်းသို့ ရောက်သောအခါ သူ့အထက်အရာရှိ ဗိုလ်ကြီးဒွန်နာက သူ့ကို လက်ဝှေ့ထိုး ခိုင်းသည်။ ဒွန်နာက သူ တည်ထောင်သော လက်ဝှေ့ကလပ်ကို အောင်မြင်စေချင်သည်။ အောင်မြင်ရင် အထက်လူကြီးများ၏ မျက်နှာသာပေးခံရမည်။ သို့သော် လက်ဝှေ့ထိုးဖို့ကိစ္စကို ရောဘတ်(မောင့်ဂိုမာရီကလစ်)က ခါးခါးသီးသီး ငြင်းသည်။ ဒွန်နာက ဒေါပွသည်။ ဒွန်နာ အလိုကျ ဖြည့်ဆည်းပေးနေ

ရသော ဆာဂျင်တွေက ဗိုလ်ကြီး ဆန္ဒကို မလိုက်လျောရကောင်းဟု ရောဘတ်ကို အပြစ်တင်ကာ လေ့ကျင့်ကွင်းတွင် အကြောင်းအမျိုးမျိုးပြကာ နှိပ်စက်လေ့ရှိ၏။ သူ့ဘက်က ရပ်တည်သော တပ်သားတစ်ယောက်သာ ရှိ၏။ သူက အိန်ဂျလို(ဖရန့်စီနာထရာ) ဖြစ်သည်။ ရောဘတ်ဘက်က ကာကွယ်ပြောဆိုလျှင် အိန်ဂျလိုပါ အပြစ်ပေးခံရလေ့ရှိ၏။

တင်းကျပ်သော ဗိုလ်ကြီးဒွန်နာတွင် ကာရင်ဆိုသော ဇနီးချော (ဒီဘိုရာကား) ရှိသည်။ ဒွန်နာက ညစဉ် အလည်ကျူးကာ မိန်းကလေးတွေ ထည်လဲတွဲတတ်သလို ကာရင်ကလည်း သူ ကြိုက်နှစ်သက်သည့် ယောက်ျားနှင့် တွဲတတ်သည်။ ကာရင်ကို စိတ်ဝင်စားနေသူက တပ်ကြပ်ကြီးဝါဒင် (ဘတ်လန်ကစ္စတာ) ဖြစ်သည်။ နောက်တော့ သူတို့နှစ်ဦး ချစ်သူဘဝ ရောက်သွားကြ၏။

အိမ်ထောင်ကျပြီး ၂ နှစ်အကြာမှာပင် ဒွန်နာက စတင်ဖောက်ပြန်တော့သည်။ တစ်ညတွင် ကိုယ်ဝန်အရင့်အမာနှင့် ကာရင်က ဒွန်နာကို ဆရာဝန်တစ်ဦး ခေါ်ကာ အိမ်ပြန်လာဖို့ ဖုန်းဆက်သည်။ သူက အစည်းအဝေးတက်နေသည်ဟု ဆိုကာ နိုက်ကလပ်တွင် ပျော်ပါးနေသည်။ သူ မိုးလင်းခါနီး ပြန်လာတော့ ကာရင် သတိလစ်ကာ ကြမ်းပြင်ပေါ်လဲနေတော့သည်။ ကလေး ပျက်စီးသွားရုံမက ကာရင်သည် တစ်သက်လုံး ကလေးမရနိုင်သောဘဝ ရောက်သွား၏။ ဒါကြောင့် ဒွန်နာကို ကလဲစားချေသည့်အနေဖြင့် ယောက်ျားတွေ ထည်လဲတွဲခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ကာရင် ဘဝကို ဝါဒင်က ကောင်းကောင်းနားလည်သွား၏။

ရောဘတ်နှင့် အိန်ဂျလိုတို့သည် နိုက်ကလပ်တစ်ခုတွင် မန်ဘာဝင်ထားကာ မကြာခဏ သွားရောက်လေ့ရှိရင်း ရောဘတ်သည် လောရင်း ဆိုသော ကလပ်က အမျိုးသမီးနှင့် ငြိတွယ်သည်။ အိန်ဂျလိုသည် ကလပ်တွင် စခန်းမှ ဆာဂျင်တစ်ဦးဖြစ်သူ ဘောဂနင်းနှင့် ရန်ဖြစ်ကာ တိုက်ခိုက်ဖူး၏။ တစ်ည၌ အရက်မူးလွန်နေသော အိန်ဂျလိုသည် တပ်ထိန်းနှစ်ယောက်ကို ပြန်လည်တိုက်ခိုက်ရာမှ အချုပ်ကျသွား၏။ ထိုအချုပ်စခန်းကို အုပ်ချုပ်ရသူက သူ

ရောဘတ်နှင့် အိန်ဂျလိုတို့သည် နိုက်ကလပ်တစ်ခုတွင် မန်ဘာဝင်ထားကာ မကြာခဏ သွားရောက်လေ့ရှိရင်း ရောဘတ်သည် လောရင်း ဆိုသော ကလပ်က အမျိုးသမီးနှင့် ငြိတွယ်သည်။ အိန်ဂျလိုသည် ကလပ်တွင် စခန်းမှ ဆာဂျင်တစ်ဦးဖြစ်သူ ဘောဂနင်းနှင့် ရန်ဖြစ်ကာ တိုက်ခိုက်ဖူး၏။ တစ်ည၌ အရက်မူးလွန်နေသော အိန်ဂျလိုသည် တပ်ထိန်းနှစ်ယောက်ကို ပြန်လည်တိုက်ခိုက်ရာမှ အချုပ်ကျသွား၏။ ထိုအချုပ်စခန်းကို အုပ်ချုပ်ရသူက သူ

ရန်ဘက် ဘောဂနင်း ဖြစ်သည်။
ဘောဂနင်းက အမျိုးမျိုး နှိပ်စက်
တော့သည်။ နောက်ဆုံး အိန်ဂျလို
သည် အချုပ်က ထွက်ပြေးလာ
သော်လည်း ရောဘတ်နှင့် တွေ့ပြီး
မကြာခင် ရောဘတ် လက်ပေါ်
မှာ ကွယ်လွန်သွားလေသည်။

ရောဘတ်ကို လက်ဝှေ့ထိုးဖို့ လက်ဝှေ့ဝါသနာပါသော ဗိုလ်ကြီးဒွန်နာ
က ဖိအားပေးမြဲ ဖြစ်၏။ ရောဘတ်က သူ ဘာကြောင့် လက်ဝှေ့လောကကို
စွန့်ခွာခဲ့ကြောင်း သူ့ချစ်သူ လောရင့်ကို ပြောပြသည်။ တစ်ခါက သူ အင်မတန်
ချစ်သည့် သူငယ်ချင်းတစ်ဦးနှင့် ယှဉ်ပြိုင်ထိုးရင်း သူ့လက်ချက်ကြောင့် သူငယ်ချင်း
ဖြစ်သူသည် မျက်စိကွယ်၍သွားလေသည်။ သူသည် ထိုစဉ်ကစ၍ လက်ဝှေ့
လောကကို စွန့်လွှတ်ခဲ့၏။ ရောဘတ်က လောရင့်ကို လက်ထပ်ခွင့်တောင်း
သည်။ လောရင့်က လက်မခံ။ သူ စစ်သားကို လက်မထပ်ဟု ဆိုသည်။ ဒီကလပ်
မှာ လာအလုပ်လုပ်တာ ငွေစုဖို့ ဖြစ်သည်။ သူတို့က ဆင်းရဲသည်။ ငွေစုမိလျှင်
အမေရိကားကို ပြန်ကာ သူနှင့် သူ့အမေ နေဖို့ အိမ်ကောင်းကောင်းတစ်လုံး
ဆောက်မည်။ ပြီးတော့ လူချမ်းသာ တစ်ယောက်နှင့် လက်ထပ်မည်။ ဒါသာ
သူ့ရည်ရွယ်ချက်ဟု ဖွင့်ပြောခဲ့တော့ ရောဘတ် စိတ်မကောင်း ဖြစ်ရသည်။

ထိုအတွင်း တပ်ကြပ်ဝါဒင်က သူ့အထက်အရာရှိ ဒွန်နာ မကောင်းပုံ
တွေ စာရေးတိုင်သဖြင့် ဒွန်နာ တပ်ပြောင်း အရေးယူခံရသည်။ ကာရင်က
ဒွန်နာနှင့် ကွာရှင်းကာ သူနှင့် လက်ထပ်မည်။ အမေရိကားလိုက်ခဲ့ဖို့ ခေါ်သော်

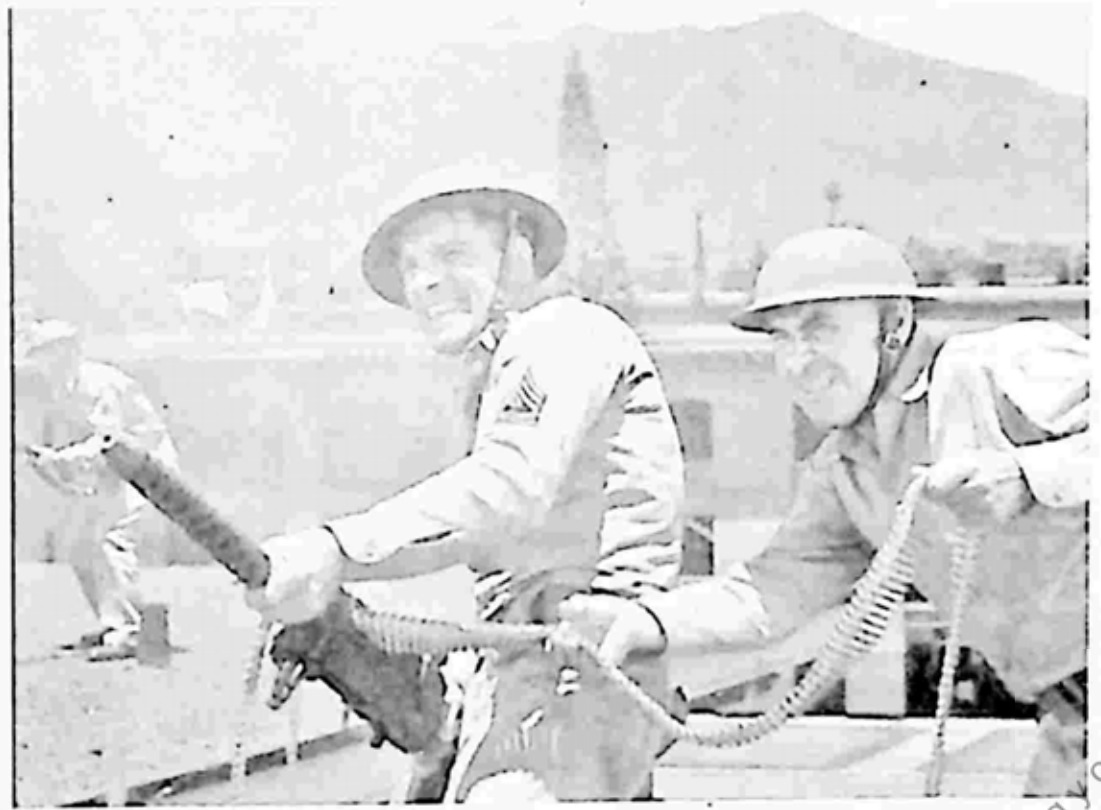
လည်း ဝါဒင်က လက်မခံ။ သူက
စစ်သားဘဝကို မြတ်နိုးတန်ဖိုး
ထားသည်ဟု ဆိုသည်။

တစ်ရက်တွင် အိန်ဂျလို
အတွက် ကလဲ့စားချေရန် အချိန်
စောင့်နေသော ရောဘတ်သည်
တပ်ကြပ်ကြီး ဘောဂနင်းနှင့်
တွေ့ကာ ဓားကိုယ်စီဖြင့် တိုက်ခိုက်

ကြရာ ဘောကင်း သေဆုံးသွားသည်။ ရောဘတ်လည်း ဒဏ်ရာရသဖြင့် လောရင့် တို့ အခန်းတွင်း ပုန်းရင်း ဆေးကုနေရသည်။ မကြာမီ တစ်ရက်မှာပင် ဂျပန်က ပုလဲဆိပ်ကမ်း သူတို့နေရာကို ဗုံးလာကြိုကာ အမေရိကန်ကို စစ်ကြေညာတော့ သည်။ ဝါဒင်နှင့် ရဲဘော်တစ်စုက ဂျပန်လေယာဉ်ပျံများကို ရွပ်ရွပ်ချုံ့ချုံ့ ပြန်လှန် တိုက်ခိုက်ကြသည်။ တိုက်ပွဲ ဖြစ်နေသည်ကို သိသောအခါ ရောဘတ်က တပ်ထဲသို့ ပြန်ရန် ပြင်သည်။ ဒဏ်ရာကလည်း ကောင်းစွာ မပျောက်သေး သဖြင့် လောရင့်က မပြန်ရန် တားမြစ်၏။ သူ လက်ထပ်ပါမည်ဟု တောင်းပန် ၏။ ရောဘတ်က လက်မခံ။ အပြန်တွင် သူသည် လူမှားပစ်ခံရကာ ကွယ်လွန် ခဲ့သည်။ သူ့ကို စစ်တပ်က ငွေကြယ်တံဆိပ် ချီးမြှင့်ကာ တိုက်ပွဲတွင် ကျဆုံး ကြောင်း ကြေညာသည်။

ဟာဝိုင်ယီကျွန်းက ထွက်ခွာတော့မည့် သင်္ဘောကြီးပေါ်တွင် ကာရင်နှင့် လောရင့်တို့ ဆုံကြသည်။ နှစ်ယောက်လုံးက လှပသောကျွန်းကို ရိုဝေသော မျက်လုံးတွေနှင့် ငေးစိုက်ကြည့်နေကြသည်။ သင်္ဘော ထွက်လာသောအခါ ကျွန်းသူ ကျွန်းသားတွေ လည်ပင်းတွင် စွပ်ပေးလိုက်သော ပန်းကုံးနှစ်ကုံးကို ကာရင်က ချွတ်ကာ ရေထဲပစ်ချလိုက်သည်။ ပြောလေ့ရှိသော စကားအရ ရေထဲသို့ ပစ်ချ

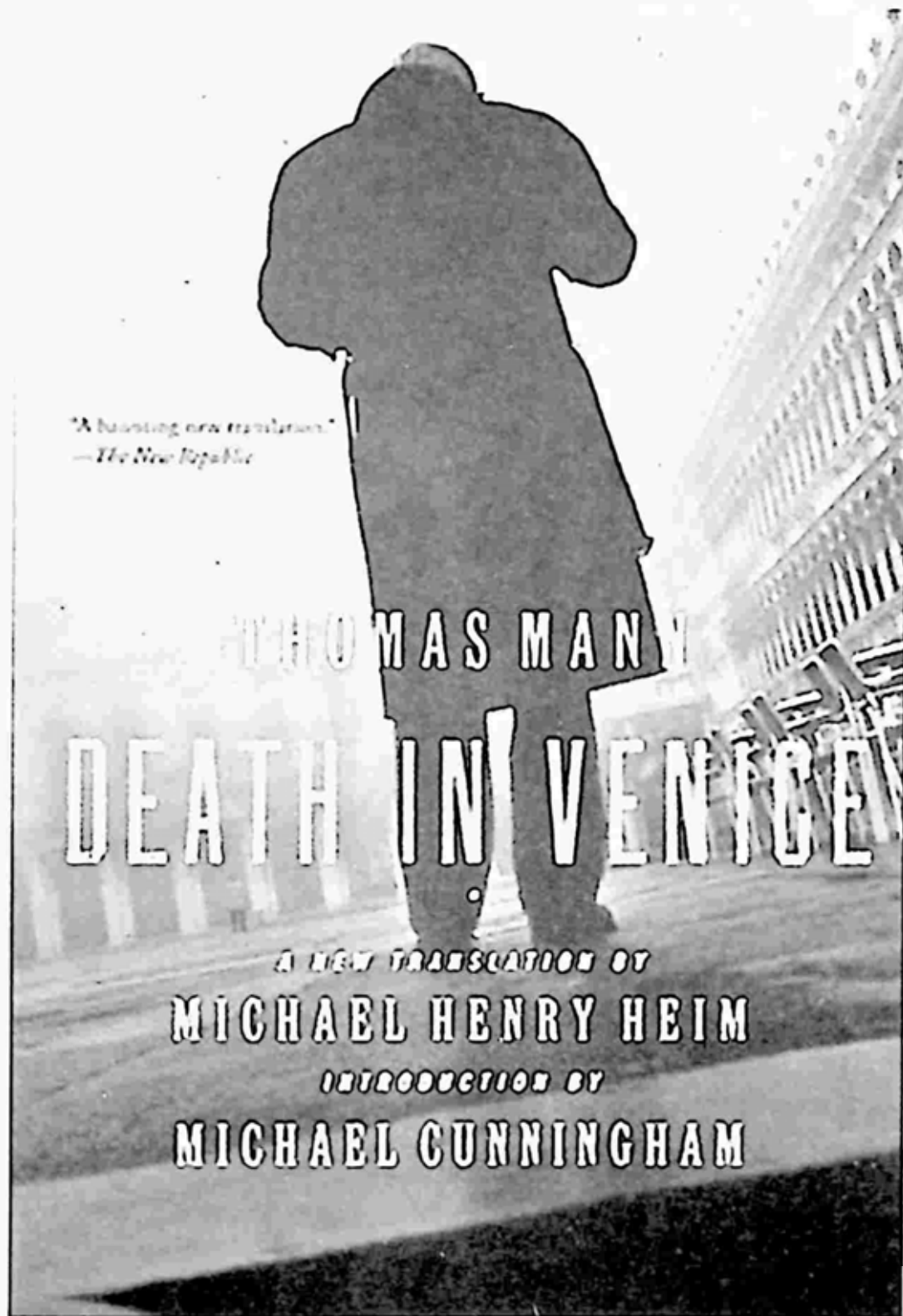

လိုက်သည့် ပန်းကုံးနှစ်ကုံး ရေ
ပေါ်တွင် ပေါ်နေလျှင် ဤကျွန်းသို့
နောက်တစ်ခေါက် ပြန်လာရမည်။
ရေအောက် မြုပ်သွားလျှင် ပြန်
မလာရတော့ဟု ဆိုသည်။ ကာရင်
ပစ်ချလိုက်သော ပန်းကုံးနှစ်ကုံးက
တော့ ရေပြင်တွင် ပေါ်နေကာ

တပ်ကြပ်ကြီးဝါဒင် ကျန်ရစ်ခဲ့ရာ ကျွန်းဆီသို့ လှိုင်းက ပုတ်ပို့သလို ရွေ့လျား
သွားတာ မြင်ရလေတော့သည်။

ကလျာမဂ္ဂဇင်း၊ ဧပြီလ၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်။

*"A haunting new translation."
—The New Republic*

THOMAS MANN

DEATH IN VENICE

A NEW TRANSLATION BY

MICHAEL HENRY HEIM

INTRODUCTION BY

MICHAEL CUNNINGHAM

ဗင်းနစ်မြို့၌ ကွယ်လွန်ခြင်း DEATH IN VENICE

Death in Venice ‘ဗင်းနစ်မြို့၌ ကွယ်လွန်ခြင်း’ ဇာတ်ကားကို ၁၉၇၁ ခုနှစ်တွင် ပြင်သစ်နှင့် အီတလီရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီ နှစ်ခု ပူးပေါင်းရိုက်ကူးခဲ့ကာ အမေရိကန် ဝါနာဘရာသားက ဖြန့်ချိသည်။ မူရင်းဝတ္ထုမှာ ကမ္ဘာကျော်ဂျာမန် စာရေးဆရာကြီး သောမတ်မန်း Thomas Mann ၏ ဝတ္ထုဖြစ်ကာ ထိုကား၏ အဓိကဇာတ်ကောင် Gustav အဖြစ် သရုပ်ဆောင်သူမှာ ဗြိတိသျှမင်းသား ဒတ်ဘိုဂတ်... Dirk Bogarde ဖြစ်၏။ လွန်ခဲ့သော အနှစ်

သောမတ်မန်း

လေးဆယ်က ဂလိုဘယ်လိုက်ဇေးရှင်း ပြယုဂ်တစ်ခုဟု ဆိုနိုင်သည်။ ရုပ်ရှင်ကားက ဆေးရောင်စုံ၊ ပြသချိန် ၁၃၁ မိနစ် ရှိသည်။ ၂၅ နှစ်မြောက် ကိန်းရုပ်ရှင် ပွဲတော် (၁၉၇၁) တွင် ဂုဏ်ထူးဆောင်ဆုရခဲ့သည်။ မူရင်းအမည်မှာ Motre A Venezia ဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာကျော် ဂျာမန်အမျိုးသား စာရေးဆရာကြီး Thomas Mann သောမတ်မန်းကို ဇွန် ၅၊ ၁၈၇၅ တွင် ဂျာမနီမြောက်ပိုင်း လျူဘက်ဆိပ်ကမ်း မြို့တွင် မွေးသည်။ သူ့အဖေသည် ချမ်းသာကြွယ်ဝသော ကုန်သည်လည်းဖြစ်၊ အထက်လွတ်တော်အမတ်လည်း ဖြစ်သည်။ ၁၈၉၁ ခုနှစ် ဖခင်ကွယ်လွန်သော အခါ မြူးနစ်တွင် ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်ခဲ့သည်။ ၁၉၀၁ ခုနှစ်တွင် Buddenbrooks ဝတ္ထုရှည် ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ (ဝင့်ပြုံးမြင့်၏ မြန်မာပြန်စာအုပ် ရှိပါသည်။) ထိုဝတ္ထုကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ၁၉၂၄ ခုနှစ်တွင် ထုတ်ဝေရာ ကမ္ဘာကျော်သွားသည်။ ၁၉၂၉ ခုနှစ်တွင် ထိုဝတ္ထုအတွက်ပင် နိုဘယ်လ်ဆု ချီးမြှင့်ခံရသည်။ သို့သော် သူ့အကောင်းဆုံးလက်ရာမှာ ၁၉၂၄ ခုနှစ်တွင် ထုတ်ဝေသည့် မှော်တောင်တန်း The Magic Mountain ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ ၁၉၁၂ ခုနှစ်တွင် Death in Venice ကို ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ၁၉၀၅ ခုနှစ်တွင် မြူးနစ် တက္ကသိုလ်မှ သင်္ချာပါမောက္ခ သမီး Katja နှင့် လက်ထပ်ခဲ့ရာ သားသမီး ခြောက်ယောက် မွေးခဲ့သည်။ ဂျာမနီတွင် နာဇီတို့ တန်ခိုးထွားစဉ် ၁၉၃၈ ခုနှစ်၌ အမေရိကန်ကို ပြောင်းရွှေ့ခဲ့သည်။ ၁၉၄၄ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်နိုင်ငံသား အဖြစ် ခံယူခဲ့သည်။ နယူးဂျာစီတွင် နေကာ ပရင့်စ်တွန်တက္ကသိုလ်တွင် စာပြသည်။ ၁၉၅၂ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန် အထက်လွတ်တော်အမတ် ဂျိုးဇက်မက်ကာသီ၏ ကွန်မြူနစ် သုတ်သင်ရေး စီမံချက်ကြောင့် သောမတ်မန်းသည် ဆွစ်ဇာလန်သို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ရသည်။ ၁၉၅၅ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၁၂ ရက်၌ ဇူးရစ်တွင်ပင် ကွယ်လွန်ခဲ့လေသည်။

ဤဇာတ်ကားကို ရိုက်ကူးခဲ့သည့် ဒါရိုက်တာ Luchino Visconti လူချင်းနိုး ဗစ်ကွန်တီသည် အီတလီလူမျိုး ကမ္ဘာကျော် ဒါရိုက်တာတစ်ဦး ဖြစ်ကာ အီတလီ နိုဂိုရိုရယ် လစ်ဇင်း ရုပ်ရှင်ခေတ် ထူထောင်ဦးဆောင်

လူချင်းနိုးဗစ်ကွန်တီ

ခဲ့သူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ သူနှင့် ခေတ်ပြိုင်များမှာ ရောဘတ်တိုဂိုစလီးနီး၊ ဖရယ်ဒီ ကိုဖလီးနီး၊ ဗစ်တိုရီးယားဒီစီကား စသူတို့ ဖြစ်သည်။ သူ့ကို မိလန်မြို့တွင် ၁၉၀၆ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာ ၂ ၌ မွေးဖွားခဲ့သည်။ ၁၉၂၄ ခုနှစ်မှ ၁၉၃၆ ခုနှစ် အထိ စစ်မှုထမ်းခဲ့သည်။ ၁၉၂၈-၂၉ ခုနှစ်တွင် စတင်၍ ပြဇာတ်သရုပ်ဆောင် နှင့် ဆက်တင်ဒီဇိုင်းမှာ လုပ်ခဲ့သည်။ ထိုနောက် ပြင်သစ်သို့ရွှေ့ကာ၊ လှိုင်းသစ် အုပ်စုဝင် ဒါရိုက်တာ Jean Renoir (ပန်းချီဆရာကြီးရှေးမွေး၏သား)၏ လက်အောက် မှာ လက်ထောက်ဒါရိုက်တာ အဖြစ် ၁၉၃၆-၃၇ အလုပ်လုပ်ခဲ့သည်။ ၁၉၃၉ ခုနှစ်တွင် ပထမဆုံး ဒါရိုက်တာအဖြစ် ရိုက်ကူးခဲ့သည်။ ၁၉၄၁ ခုနှစ်တွင် သူ ဒါရိုက်တာ လုပ်သည့် ပထမဆုံး ပြဇာတ် Parenti Terrible ကို အီတလီတွင် တင်ဆက်သည်။ သူ၏ ပထမဆုံး အော်ပရာ La Vestale ကို ၁၉၅၄ ခုနှစ်တွင် မိလန်၌ တင်ဆက်သည်။ ၁၉၅၆-၅၇ ခုနှစ်တွင် ဘဲလေးကဇာတ် ဒါရိုက်တာ လုပ်သည်။ ၁၉၄၈ ခုနှစ်တွင် La Teratrema ဇာတ်ကားဖြင့် ဗင်းနစ်တွင် ဆုရသည်။ ၁၉၇၁ ခုနှစ်တွင် ကိန်းရုပ်ရှင်ပွဲတော် ၂၅ နှစ်မြောက် အထူးဆုအဖြစ် Death in Venice ဇာတ်ကား ဖြင့် ရခဲ့သည်။ သူ ရိုက်ကူးခဲ့သော ရုပ်ရှင်တချို့မှာ (၁၉၅၃) We, The Women၊ (၁၉၅၇) White Nights (ရုရှားစာရေးဆရာ ကြီး ဒိုစတိုယက်စ်ကီး၏ ဝတ္ထု)၊ (၁၉၆၀) Rocco and His Brothers, (အဖြူ အမည်း ရန်ကုန် ကာလ်တန်ရုံ၌ ပြဖူးကာ ပြင်သစ်မင်းသား အဲလန်းဒီလွန်က ခေါင်းဆောင် ပါဝင်သည်။) ၁၉၆၂ Baccacio 70 (သုံးပုဒ်တွဲ ဖြစ်ကာ ရန်ကုန် သမ္မတရုံတွင် ပြစဉ်က ဒါရိုက်တာ ဒီစီကားနှင့် ဖလီးနီးတို့ကား နှစ်ကားသာ ပါခဲ့သည်။ လူချင်းနီး ကားမှာ ဆင်ဆာပိတ်ခံခဲ့ရသည်။) (၁၉၆၃) The Leopard

ဘတ်လန်ကစွတာ ပါဝင်သည်။ ၁၉၇၁ ခုနှစ်တွင် Death in Venice၊ ၁၉၇၆ ခုနှစ်တွင် The Innocent မှာ သူ၏ နောက်ဆုံးလက်ရာ ဖြစ်ကာ ထိုနှစ် တွင်ပင် ကွယ်လွန်ခဲ့လေသည်။

ဤရုပ်ရှင်ကားတွင် အဓိက ဇာတ်ကောင်အဖြစ် ပါဝင်ခဲ့သော မင်းသား ဒတ်ဘိုးဂတ် Dirk Bogarde သည် ဗြိတိသျှလူမျိုးဖြစ်ကာ လန်ဒန်၌

၁၉၂၂ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၂၉ ၌ မွေးခဲ့သည်။ ၁၉၄၀ ခုနှစ်မှ ၁၉၄၅ ခုနှစ်အတွင်း စစ်မှုထမ်းရာ လက်ဖက်တင်နှင့်ရာထူးအထိ ရခဲ့သည်။ ၁၉၃၉ ခုနှစ်တွင် ဇာတ်စင် ပေါ်တက် သရုပ်ဆောင်ရာမှ ရင့်ခဲအော်ဂနိုက်ဇေးရှင်းကုမ္ပဏီနှင့် အဆက် အသွယ်ရကာ ရုပ်ရှင်မင်းသား ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ပထမဆုံး ဇာတ်ကားမှာ ၁၉၄၇ ခုနှစ်တွင် ရိုက်ခဲ့သည့် Power Without Glory ဖြစ်သည်။ ၁၉၆၀ တွင် ပြင်သစ်တွင် ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခဲ့၏။ (၁၉၅၆) The Spanish Gardener (အေ-ဂျေကရီးနင်း ဝတ္ထု)၊ (၁၉၅၈) A Tale of Two Cities (ချားလ်ဒစ်ကင်းဝတ္ထု)၊ (၁၉၆၀) တွင် Song Without End၊ (၁၉၆၄) King and Country၊ (၁၉၆၉) Oh! What a Lovely Wan (၁၉၇၇) A Bridge Too Far (နောက်ဆုံးနှစ်ကား၏ ဒါရိုက်တာမှာ ရစ်ချတ်အက်တင်ဘာရီး ဖြစ်သည်)။ ၁၉၈၀ ခုနှစ်များတွင် ပြင်သစ် နှင့် အင်္ဂလန် ရုပ်မြင်သံကြား၌ အလုပ်လုပ်ခဲ့၏။ ၁၉၉၀ ခုနှစ်တွင် အင်္ဂလန် ပြန်လာခဲ့သည်။ ၁၉၆၃ ခုနှစ်တွင် The Servant အတွက် ဗြိတိသျှအကယ်ဒမီ ဆု၊ ၁၉၆၅ ခုနှစ်တွင် Darling ဇာတ်ကားအတွက် တစ်ဆု ဆု ၂ ဆု ရခဲ့၏။ ၁၉၉၀ ခုနှစ်တွင် ရုပ်ရှင်နှင့် ရုပ်မြင်သံကြားမှ ချီးမြှင့်သည့် ဂုဏ်ထူးဆောင်ဆု ရသည်။ ၁၉၉၂ ခုနှစ်တွင် သူကောင်းပြုခံရ၍ နာမည်ရှေ့မှာ 'ဆာ' တပ်ခွင့်ရ ခဲ့သည်။ ဒတ်ဘိုးဂတ်သည် စာအုပ်အတော်များများ ရေးသားခဲ့လေရာ တက္ကသိုလ် မှ ဒီလစ်ဘွဲ့ ချီးမြှင့်ခံရလေသည်။

ဇာတ်လမ်း၏ နောက်ခံကာလမှာ ဤဝတ္ထုကို သောမတ်မန်း ရေးသား ထုတ်ဝေခဲ့သောကာလ ၁၉၀၀ ပြည့်နှစ်အလွန် ဥရောပ ဖြစ်သည်။

ဂျာမနီနိုင်ငံ မြူးနစ်မှ ဂိတပညာရှင် တေးပြုစာဆို ဂူစတော့ အက်ရှန်ဘက် သည် အီတလီနိုင်ငံ ဗင်းနစ်မြို့သို့ အပန်းဖြေခရီး ရောက်ရှိလာသည်။ သူသည် ငယ်ငယ်ကပင် ချူချာသူ ဖြစ်သည်။ ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ကျန်းမာရေးက ကောင်းသည်မရှိ။ ဒီကြားထဲ မကြာခင်ကမှ သူ့သမီးငယ် ကွယ်လွန်ခဲ့သဖြင့် စိတ်နှလုံး ထိခိုက်နေသည်။

ဗင်းနစ် ရောက်တော့လည်း စိတ်အာရုံက အပန်းမပြေ။ သူ တည်းခို သော ဟိုတယ်မှာ လူမျိုးစုံဖြင့် ရှုပ်ထွေး စည်ကားနေသည်။ ပျင်းရိနေပုံရသော အမေရိကန်များ၊ ရုရှားဆွေကြီးမျိုးကြီး မိသားစု၊ ဟိတ်ဟန်များသော အင်္ဂလိပ်

လေဒီများ၊ အဆောသန်သော ဂျာမန်
ကလေးများ၊ ပြီးတော့ ပြင်သစ်
များ၊ ပိုလန်များ။ သို့သော်...

ဟိုတယ်ထဲမှ ညစာ
စားသော ခန်းမတွင် ပိုလန်
လူချမ်းသာထဲမှ ဖြစ်ဟန်တူသော
ကလေးထိန်းဆရာမနှင့် ကလေး
တစ်သိုက်ကို သွားတွေ့သည်။ ထို

ကလေးအုပ်စုထဲမှ အကြီးဆုံးလူပျိုပေါက်အရွယ် ကလေးတစ်ယောက်ကို
မြင်သည်နှင့် သူ ရင်ခုန်သွားသည်။ သူသည် အာရုံခံစားမှု ထိရှလွယ်သော၊
နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း ခံစားတတ်သောသူ ဖြစ်သည်။ ဒီကောင်လေး၏ အလှက
သူ့ကို ကောင်းကောင်းဖမ်းစားနိုင်သည်။ သူသည် ရွှေရောင်ဆံပင် တွန့်တွန့်
ခွေခွေများနှင့် ဂရိကျောက်ဆစ်ရုပ်တစ်ရုပ်လို လှပသူ ဖြစ်သည်။ သူ့အလှက
အေးချမ်းသည်။ ချိုမြသည်။ ပြီးတော့ မြင့်မြတ်၏။ (ဝတ္ထုထဲမှ ဖော်ပြချက်
ဖြစ်သည်) သူ့နှလုံးသားတွင် ဘယ်တုန်းကမှ မရခဲ့သော ပီတိကို ရခဲ့သည်။

ယခုတစ်လော ရိုက်ကူးပြသနေသော လိင်တူချင်း တပ်မက်သော Homo-
sexual ဇာတ်ကားမျိုး မဟုတ်ပါ။ အနုပညာနှင့် အလှတရား၊ အာရုံခံစားမှု၊
ရမ္မက်ဇောနှင့် ဥပါဒန်၊ ဝေဒနာနှင့် သညာအကြားမှ ဆက်နွယ်မှု။ သူ့မိတ်ဆွေ
အဲဖရက်နှင့်သူ... ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ဒဿနဆန်ဆန် ဆွေးနွေးငြင်းခုံကြ
သည်။ ဒါရိုက်တာ လူချင်းနိုးဗစ်ကွန်တီ၏ ရိုက်ချက်များမှာ လှပပြောင်မြောက်
ပါသည်။ မင်းသား ဒတ်ဘိုဂတ်၏ ဂူစတော့အဖြစ် စိတ်နှစ်ကာ သရုပ်ဆောင်ပုံ

မှာလည်း အပြစ်ပြောစရာ မရှိ
ကွက်တီပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော်
ပြသချိန် မိနစ် ၁၃၁ မိနစ်အတွင်း
စာရေးဆရာ သောမတ်မန်း၏ ဆိုလို
ရင်းကို ထိမိအောင် ဖော်ပြဖို့ဆိုတာ
မဖြစ်နိုင်ပါ။ သေသေချာချာ နားလည်
လိုသော် မူရင်းဝတ္ထုကို ဖတ်ရှုဖို့
သာ ရှိပါသည်။

နောက်ပိုင်း တောက်လျှောက် ပြခဲ့တာက တက်ဇီယို ခေါ်သော ဤ ကောင်လေးအပေါ်မှာ ပြင်းပြင်းထန်ထန် စွဲလမ်းခံစားနေရသော ဂုစတော့၏ အဖြစ်များသာ ဖြစ်သည်။ သို့သော် သူ့အဖြစ်က မြင်ရုံသာမြင် မကြင်ရသော ဘဝ။ အဝေးကသာ တိတ်တခိုး ကြည့်နေရသည်။ အနားလည်း မကပ်နိုင်။ စကားစမြည်လည်း မပြောနိုင်။ တစ်ခါတစ်ရံ ကောင်ကလေး ပြန်ကြည့်သော မျက်လုံးတွေက သူ့ကို အသိအမှတ်ပြုသယောင်။ အဲဒီစွဲလမ်းစိတ်တွေ ဖြေဖျောက် နိုင်ဖို့ သူ ပြည့်တန်ဆာအိမ် သွားကြည့်သည်။ သို့သော် ကုစားမရ။

ဒီကြားထဲ အာရှက ပြန်လာသော ဝမ်းရောဂါက ဥရောပကို ခြိမ်းခြောက် လာသည်။ ဗင်းနစ်မှာ ဝမ်းရောဂါကြောင့် လူနှစ်ယောက် သေသွားသည်။ သူက ဤသတင်းကို ကြိုတင်ရသော်လည်း တက်ဇီယိုတို့ ထွက်မသွားသေး သဖြင့် ဗင်းနစ်ကို သူလည်း မစွန့်ခွာနိုင်။ ဟိုတယ်က လူတွေလည်း ဟိုတယ်ကို

တစ်စထက်တစ်စ စွန့်ခွာသွားကြသည်။ ပြင်းပြသော စွဲလမ်းမှုက နှိပ်စက်သဖြင့် သူ့နှလုံးရောဂါဝေဒနာကလည်း တစ်နေ့တခြား ဆိုးဝါးလာသည်။ တစ်ရက်မှာ တော့ သူ ဟိုတယ်ဧည့်ခန်းသို့ ဆင်းလာစဉ် ဟိုတယ်က ထွက်ခွာရန် ပြင်ဆင် နေသော တက်ဇီယိုတို့ ကလေးထိန်းကို မြင်နေရသည်။ နေ့လယ်စာ စားပြီးချိန် တွင် သူတို့ ထွက်ခွာလိမ့်မည်။ တက်ဇီယို ကစားနေသော သောင်ပြင်သို့ သူ ထွက်လာခဲ့သည်။ ပက်လက်ကုလားထိုင်တစ်လုံးဖြင့် တစ်မိမိမိမ့် ကြည့်သည်။ နောက် ကြည့်ခွင့်ရတော့မည် မဟုတ်။

တက်ဇီယိုနှင့် ကစားဖော် တစ်ယောက်၊ အနောက်လွန်ကာ ရန်ဖြစ်ကြ၏။ သူ ရင်တထိတ်ထိတ်။ တက်ဇီယို ခံလိုက်ရတော့ သူ စိတ်မကောင်း။ တက်ဇီယိုက ပင်လယ်ထဲကို ခြေထောက်မြုပ်ရုံ တစ်ကိုယ်တည်း ဆင်းသွားရင်း လက်တစ်ဖက် မြောက်လိုက်သည်။ သူက သူ့ကို လက်မြောက်ပြသည် အထင်နှင့် အားယူကာ လက်မြောက်ပြ၏။ နောက်တော့ ဇက်ကျိုးကျသွားသည်။ ဟိုတယ်ဝန်ထမ်း လူငယ်တွေ သူ့အလောင်းကို သယ်သွားတော့ တက်ဇီယို ပင်လယ်ကမ်းစပ်မှာပင် ရှိနေသေး၏။ သူ့ကို စွဲလမ်းမှုကြီးစွာနှင့် ဝေဒနာခံစားရင်း ဂူစတော့ ကွယ်လွန်သွားသည့်အဖြစ်ကို သူ သိပုံမရ။

အမျိုးတူ ယောက်ျား တစ်ယောက်ကို အခြားတစ်ယောက်က (လိင်တူချင်း တပ်မက်တာ မဟုတ်ဘဲ) စွဲလမ်းနေတယ်ဆိုတာ သိပ်ယုတ္တိမရှိဟု ထင်ပါ၏။ စာရေးဆရာကြီး သောမတ်မန်းသည် ပြင်သစ်မှ အင်ဒရိုဂျီ၊ အမေရိကန်မှ ထရူးမင်းကာယိုတို့လို သူ၏ မိန်းမလျာစိတ်ကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း မရေးဝံ့သည့် အတွက် ဖုံးကွယ် လမ်းလွဲကာ ရေးခဲ့လေသလားဟု စဉ်းစားမိပါကြောင်း။

ကလျာမဂ္ဂဇင်း၊ မေလ၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်။

M-G-M presents

Sophia Loren | "TWO WOMEN"

with
Jean Paul Belmondo
Raf Vallone
Eleanora Brown
from the book by
Alberto Moravia
screenplay by
Cesare Zavattini

PRODUCED BY

DIRECTED BY

Carlo | Vittorio Ponti | De Sica

အမေနဲ့ သမီး TWO WOMEN

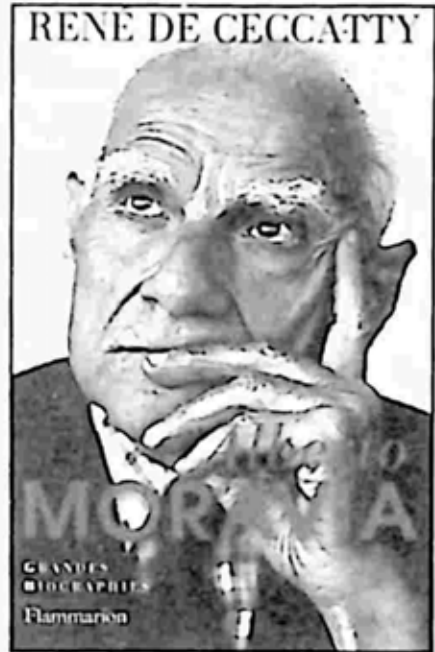
၂၉၆၁ ခုနှစ်တွင် ကမ္ဘာကျော်အီတလီ ဒါရိုက်တာကြီး ဗစ်တိုရိုပိုဒီစီကား ရိုက်ကူးခဲ့သည့် Two Women (La Ciocara) ဇာတ်ကားသည် ကမ္ဘာကျော် အီတလီ စာရေးဆရာကြီး အယ်လ်ဘာတို မိုယေးဗီးယား၏ ဝတ္ထုရှည် ဖြစ်ပြီး ရုပ်ရှင်မင်းသမီး အီတလီသူ ဆိုဖီယာလောရင်းကို ကမ္ဘာကျော်အောင် ဖန်တီးပေးနိုင်ခဲ့သည်။

အယ်လ်ဘာတို မိုယေးဗီးယား

စာရေးဆရာကြီး Alberto Moravia ၏ အမည်ရင်းမှာ Alberto Pincherle ဖြစ်ကာ ၁၉၀၇ ခုနှစ်တွင် ရောမမြို့၌ မွေးဖွားခဲ့သည်။ သူ၏ ပထမဆုံးဝတ္ထုရှည်မှ ၁၉၂၉ ခုနှစ်တွင် ရေးသား

ထုတ်ဝေသည့် Time of Indifference ဖြစ်သည်။ ၁၉၅၃ ခုနှစ်တွင် အင်္ဂလိပ်ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုခဲ့သည်။ အီတလီတွင် ကျော်ကြားခဲ့သည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်း ဖက်ဆစ်ခေါင်းဆောင်တွေအပေါ် အမြင်ဖြစ်သည့် The Fancy Dress Party ကို ၁၉၄၁ ခုနှစ်တွင် ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ထိုဝတ္ထု ထွက်ပြီးနောက် သူ ပုန်းအောင်းနေရသည်။ ၁၉၄၄ ခုနှစ်တွင် Two Adolescents၊ ၁၉၄၇ ခုနှစ်တွင် The Woman of Rome ကို ထုတ်ဝေသည်။ ပြည့်တန်ဆာမတစ်ဦးအကြောင်း ဖြစ်ကာ နတ်နွယ်က 'ရောမမြို့က မိန်းမပျက်' အမည်ဖြင့် မြန်မာပြန်ခဲ့သည်။

၁၉၅၄ ခုနှစ်တွင် A Ghost at Noon နှင့် ၁၉၅၄ ခုနှစ်တွင် သူ့ဝတ္ထုရှည်များထဲ၌ အကျော်ကြားဆုံးဟု ဆိုရမည့် ယခုရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးသော Two Women ဝတ္ထုကို ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ တကယ့်အဖြစ်အပျက်ပေါ် အခြေခံရေးသားခြင်း ဖြစ်သည်။ တော်တော်စောစောက ဤဝတ္ထုဘာသာပြန်ကို တွေ့ရဖူးသည်။ ဘာသာပြန်သူမှာ လင်းယုန်နီ ထင်ပါသည်။ စစ်ပြီးခေတ် လူ့အဖွဲ့အစည်းတွင် ခေတ်သစ်လူ၏ မျှော်လင့်ချက်ကင်းမဲ့ပုံကို ၁၉၆၀ ခုနှစ်တွင် The Empty Canvas ဝတ္ထုတွင် ဖော်ပြခဲ့သည်။ ၁၉၆၅ ခုနှစ်တွင် The Lie၊ ၁၉၇၈ ခုနှစ်တွင် Time of Desecration နှင့် ၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် ၁၉၃၄ အမည်နှင့် ဝတ္ထုရှည်ကို ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ဖက်ဆစ်ဆန့်ကျင်ရေးသမား အီတလီ လူငယ်တစ်ဦးနှင့် ဂျာမန်မလေးတစ်ဦး၏ မေတ္တာဖွဲ့ ဖြစ်သည်။ ၁၉၈၃ ခုနှစ်တွင် သူ့ဝတ္ထုတိုများကို Erotic Tales အမည်ဖြင့် ထုတ်ဝေသည်။ သူ့ဝတ္ထုတို အတော်များများကို ဆရာနတ်နွယ်က မြန်မာပြန်ဆိုခဲ့ပါသည်။

ဒါရိုက်တာ Vittorio De Sica ဗစ်တိုရီယိုဒီစီကာသည် မြန်မာပြည်တွင် လူသိအလွန်များသော ဒါရိုက်တာကြီး ဖြစ်သည်။ ဒါရိုက်တာအဖြစ်သာမက သရုပ်ဆောင်အဖြစ်ပါ အောင်မြင်သူ ဖြစ်၏။ ဇာတ်ကားထုတ်လုပ်သူလည်း လုပ်ခဲ့သည်။ သူ့ကို ၁၉၀၂ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင် ၇ ရက်တွင် အီတလီ၌ မွေးဖွားခဲ့သည်။ ၁၉၇၄ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာ ၁၃ ရက်၌ ပါရီ၊ ပြင်သစ်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့

သည်။ သူသည် စစ်ပြီးခေတ်၌ ကမ္ဘာတွင် ကျော်ကြားခဲ့သည့် နီရိုရီရယ်လစ်ဇင်း ခေါ် ရုပ်ရှင်သရုပ်မှန် ဝါဒသစ်ကို ထူထောင်သူများထဲတွင် တစ်ဦးအပါအဝင် ဖြစ်၏။ (တွဲဖက်များမှာ လူချင်းနိုး၊ ဖလီနိုး၊ စလီနိုး... စသူတို့ဖြစ်သည်) ထိုဒါရိုက်တာများကြောင့် ၁၉၄၅ ခုနှစ်တွင် အီတလီရုပ်ရှင် လောကသည် တစ်ဟုန်ထိုး တိုးတက်ခဲ့သည်။ သူတို့သည် စတူဒီယိုခေါ် ရုပ်ရှင်ခြံကြီးများထဲမှာ မရိုက်၊ သဘာဝအတိုင်း အပြင်ရိုက်ကွင်းများနှင့် ကြေးစား မဟုတ်သည့် အပျော်တမ်း ဝါသနာရှင်ဇာတ်ကောင်များကို အသုံးပြုခဲ့ကြသည်။ သူတို့ နည်းစနစ်နှင့် တင်ပြပုံက တကယ့် အဖြစ်မှန်နှင့် နီးစပ်တာ၊ တကယ်ဖြစ်နိုင် တာတွေသာ ရိုက်ကူးခြင်းမျိုး ဖြစ်သည်။

၁၉၂၀ ခုနှစ်မှ စတင်၍ သရုပ်ဆောင် လုပ်ခဲ့သည်။ ၁၉၄၀ ခုနှစ်တွင် သရုပ်ဆောင်အပြင် ဒါရိုက်တာလည်း လုပ်ခဲ့သည်။ ၁၉၄၆ ခုနှစ်တွင် ဖိနပ် တိုက်သည့် မိဘမဲ့ကလေးများဘဝ Shoeshine ဇာတ်ကားဖြင့် သူ့ကို လူတွေ အသိအမှတ်ပြုလာသည်။ ၁၉၄၈ ခုနှစ်တွင် ထွက်ပေါ်လာသည့် The Bicycle Thief, ကြောင့် သူ ကမ္ဘာကျော်သွားသည်။ ရုပ်ရှင်ပွဲတော်အမျိုးမျိုး၌ ဆုတွေ ရသည်။ (ဤဘိုင်စကယ်သူခိုး ရုပ်ရှင်ဝတ္ထုကို နှစ်များစွာက လင်းယုန်နီ က ဝတ္ထုအဖြစ် ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ယခုအခါ ဆရာမြသန်းတင့် ဘာသာပြန်သည့် ရုပ်ရှင်ဇာတ်ညွှန်းစာအုပ်လည်း ထွက်ပေါ်လာသည်။ ဤရုပ်ရှင်ကိုပင် ဒေါက်တာ ဇော်သန်းက သုမောင်နှင့် ဗီဒီယို ပြန်လည်ရိုက်ကူးခဲ့သည်။) ထို့နောက် ၁၉၅၂ ခုနှစ်တွင် စစ်ပြီးခေတ် ရောမမြို့မှ အထီးကျန်လူအိုကြီးများအကြောင်း ဇာတ်ကား Umberto D ရိုက်သည်။ ၁၉၆၁ ခုနှစ်တွင် Two Women ရိုက်၏။ ထို့နောက် တွင်မူ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး သရော်ဟန်ပါသော ရုပ်ရှင်ကားများကို သူ့လက်စွဲတော် ကမ္ဘာကျော်ကသည်းမင်းသမီး ဆိုဖီယာလောရင်းကို အားပြုကာ ရိုက်ကူးခဲ့ သည်။ (၁၉၆၄) Yesterday Today and Tomorrow ၊ (၁၉၆၄) Marriage Italian Style စသည့် ဇာတ်ကားများဖြစ်ပြီး ရန်ကုန် (ဂုဏ် ဂလုတ်ရုံ)တွင် ပြစဉ်က နာမည်ကြီးခဲ့သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် လေးလေးနက်နက် အကြောင်းအရာ တွေကို ပြန်လည်ကိုင်တွယ်လာသည်။ ၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင် A Brief Vacation ကို ရိုက်သည်။ ၁၉၇၄ ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန်သည်။ သူသည် ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကား ၂၅ ကား ဒါရိုက်တာလုပ် ရိုက်ကူးခဲ့ကာ ဇာတ်ကားပေါင်း ၁၅၀ ကျော် ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။

ဤရုပ်ရှင်ကားကို ထုတ်လုပ်သူမှာ ကာလိုပွန်တီ Carlo Ponti ဖြစ်သည်။ ရုပ်ရှင်ဒါရိုက်တာ အမည်များကို မသိသည့် ရုပ်ရှင်ကြည့်သူ တချို့ပင် သူ့အမည်ကို သိကြသည်။ သူသည် ဆိုဖီယာလောရင်း၏ခင်ပွန်း ဖြစ်သည်က တစ်ကြောင်း၊ ကမ္ဘာကျော်ရုပ်ရှင်ကားများကို ထုတ်လုပ်ခဲ့သည်က တစ်ကြောင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဥပမာ War and Peace ဇာတ်ကား၊ ဒါရိုက်တာက ကင်ဗားဒိုး၊ တော်စတိုင်းဝတ္ထု (၁၉၅၆)၊ နောက် ဒါရိုက်တာ ဒေးဗစ်လင်း ရိုက်ကူးသည့် Doctor Zhivago၊ ဘောရစ်ပါစတာနတ်၏ နိုဘယ်လ်ဆုရဝတ္ထု (၁၉၆၅)။ တချို့က ဇာတ်ကားကြော်ငြာ ပုံစံတွင် ထုတ်လုပ်သူ ကာလိုပွန်တီ ဟု တွေ့ရလျှင် ဒါရိုက်တာမင်းသား မင်းသမီးအမည်ပင် မဖတ်ဘဲ ဝင်ကြည့် ကြရအောင် သူ့အမည်က ခိုင်မာသည်။

သူက ပြင်သစ်လူမျိုး။ သို့သော် အီတလီ၊ မီလန်တွင် ၁၁ ရက် ဒီဇင်ဘာ ၁၉၁၀ ခုနှစ်တွင် မွေးသည်။ (တချို့က ၁၉၁၂ ခုနှစ်ဟု ဆိုပါသည်။) ဥပဒေဘွဲ့ ရခဲ့သည်။ ၁၉၅၇ ခုနှစ်တွင် ဆိုဖီယာနှင့် လက်ထပ်သည်။ သူ့အတွက် ဒုတိယအကြိမ် လက်ထပ်ခြင်း။ သား နှစ်ယောက် ရသည်။ ၁၉၄၀ ခုနှစ် ကတည်းက ထုတ်လုပ်သူ လုပ်ခဲ့၏။ နိုင်ငံတကာက အသိအမှတ်ပြုရသော ကမ္ဘာကျော် ထုတ်လုပ်သူဖြစ်သဖြင့် ဟောလိဝုဒ်တွင်ပါ ရုပ်ရှင်ကားများ ထုတ်လုပ် ခဲ့ရသည်။

၁၉၅၅ ခုနှစ်တွင် Attila the Hun (ဟန်းလူရိုင်းခေါင်းဆောင်အဖြစ် အန်ထော်နီကွင်း ပါဝင်သည်။) ၁၉၆၂ ခုနှစ်တွင် Boccaccio 70. (ဒီစီကား၊ လူချင်းနိုးနှင့် ဖလီနိုး ဒါရိုက်တာသုံးယောက်၏ ကားတို့ ၃ ပုဒ်။) ၁၉၆၇ ခုနှစ်တွင် A Countess From Hong Kong (ချာလီချက်ပလင် နောက်ဆုံး ဒါရိုက်တာလုပ်သော ဇာတ်ကား။ ထူးခြားစွာ မာလွန်ဘရန်ဒိုနှင့် ဆိုဖီယာ လောရင်း တွဲဖက်ပါဝင်သည်။) ၁၉၆၉ ခုနှစ်တွင် Sunflower၊ ဤကားကို မြန်မာလို မှီငြမ်းရိုက်ကူးခဲ့သည်။ ဆိုဖီယာနှင့် မာဆယ်လို ပါဝင်သည်။ ၁၉၇၄ ခုနှစ်တွင် Brief Encounter ၊ ဆိုဖီယာနှင့် ရစ်ချတ်ဘာတန် ပါဝင် သည်။ (မြန်မာပြည်တွင် ပြဖူးသည်။) ၁၉၇၇ ခုနှစ် The Cassandra Crossing ၊ ဆိုဖီယာနှင့် ဟောလိဝုဒ် အကျော်အမော်မင်းသားများ ပါဝင်၍ ပလေဒီယမ် ရုံတွင် ပြစဉ်က လူကြိုက်များခဲ့သည်။ ၁၉၇၄ ခုနှစ်တွင် ရုပ်မြင်သံကြားအတွက် (1) Andy Warhol's Frankenstein နှင့် (2) Andy Warhol's Dracula

ရုပ်ရှင်ကားများ ထုတ်လုပ်ပေးခဲ့သည်။ ကာလိုပွန်တီ ဘာကြောင့် အစွမ်းထက်ကြောင်း သိသာနိုင်ပါပြီ။

Two Women ဇာတ်ကား၏ အဓိကဇာတ်ကောင် Sophia Loren ကို ၁၉၃၄ ခုနှစ်တွင် အီတလီ၌ပင် မွေးဖွားခဲ့သည်။ ၁၉၆၀ ခုနှစ်များ၏ နိုင်ငံတကာ အစ်ကိုကာလသားများအကြိုက် မင်းသမီး လိင်သင်္ကေတအဖြစ် လူသိများသော်လည်း တကယ်တမ်းတွင် အမူအရာကောင်း လုပ်တတ်သော မင်းသမီး ဖြစ်ကာ ဤမိန်းမနှစ်ယောက် ဇာတ်ကားဖြင့် အကောင်းဆုံးသရုပ်ဆောင် ဆု ရခဲ့သည်။ ၁၅ နှစ်သမီးမှာပင် ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားများ ထုတ်လုပ်သူ ကာလိုပွန်တီနှင့် တွေ့ကာ လမ်းပွင့်ခဲ့သည်။ နောင်တွင် သူတို့နှစ်ဦး လက်ထပ်ခဲ့ကြသည်။ သူ့ထက် အသက်များစွာ ကြီးသော ခင်ပွန်းအပေါ် နှစ်ရှည်လများ သစ္စာရှိရှိ ပေါင်းသင်းခဲ့သည့်အတွက်လည်း ချီးမွမ်းခံရ၏။ အသက်နှစ်ဆယ် အရွယ်တွင် မင်းသမီး စဖြစ်သော်လည်း သူ၏ ပထမရုပ်ရှင်ကားများမှာ အောင်မြင်မှု မရ။ ၁၉၆၀ ခုနှစ်တွင် ရိုက်သည့် ဟောလိဝုဒ်မှ ကောင်းဘွိုင်ကား Heller in Pink Fights မှာလည်း မအောင်မြင်သဖြင့် အီတလီ ပြန်လာခဲ့သည်။

ဒီစီကားနှင့် တွေ့ကာ ၁၉၆၁ ခုနှစ်တွင် Two Women ဇာတ်ကား ရိုက်မှ အောင်မြင်မှုရခဲ့သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ဒီစီကားကပင် အီတလီ နာမည်ကြီး မင်းသား ဗာစယ်လိုမက်စထရီယန်နီနှင့် တွဲကာ မနေ့က၊ ဒီနေ့နဲ့ မနက်ဖြန် (၁၉၆၄)၊ အီတလီစတိုင်လ် လက်ထပ်ခြင်း(၁၉၆၄) ဇာတ်ကားတွေ ရိုက်ရာမှ ထင်ရှားအောင်မြင်လာသည်။ နှစ်ဦးလုံးမှာ ထိုကားများတွင် အမူအရာကောင်းကောင်း (အမူအရာ လိုက်တယ်ဆိုတာ ဒါပဲဟု သိအောင်) လုပ်ပြနိုင်သည်။ ဒါရိုက်တာ ၏ အသင်အပြ ထူးချွန်မှုလည်း ပါဝင်မည်။ ဒီစီကား ကိုယ်တိုင်က သရုပ်ဆောင် တစ်ဦး ဖြစ်ကာ သရုပ်ဆောင် ထူးချွန်ဆုများလည်း ရခဲ့သည်။ ထို့နောက် ဆိုဖီယာသည် ဥရောပနှင့် ဟောလိဝုဒ် ထွက်ကာ ရုပ်ရှင်ကားများ ရိုက်ခဲ့သည်။ (၁၉၅၄) Gold of Naples၊ (၁၉၅၇) Houseboat၊ (၁၉၅၉) The Black Orchid၊ (၁၉၆၁) El Cid စပိန်သူရဲကောင်းအကြောင်း ဖြစ်ကာ ချားလ်တန် ဟတ်စတွန်နှင့် တွဲခဲ့သည်။ ၁၉၆၇ ခုနှစ် A Countess From Hong Kong၊ ၁၉၇၇ ခုနှစ်တွင် A Special Day နှင့် The Cassandra Crossing စသဖြင့်။ ၁၉၉၁ ခုနှစ်တွင် သူ့တစ်သက်တာ ရုပ်ရှင်လောကတွင် ထူးချွန်စွာ ဆောင်ရွက် နိုင်မှုများအတွက် ဂုဏ်ထူးဆောင် အကယ်ဒမီဆု ချီးမြှင့်ခဲ့ကြသည်။

ထိုကားတွင် ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည့် Jean Paul Belmondo ဂျင်းပေါလ်ဘယ်လ်မွန်ဒိုသည် ပြင်သစ်မင်းသားဟု ဆိုသော်လည်း မြန်မာနိုင်ငံ တွင် အမေရိကန်မင်းသားများကဲ့သို့ လူသိများသူ ဖြစ်၏။ ၁၉၆၂ ခုနှစ်တွင် သူ ရိုက်ကူးခဲ့သည့် ကားတုဂျီ Cartouche (Swords of Blood) ဇာတ်ကား ကို သမ္မတရုံတွင် တင်ပြခဲ့ရာ လူကြိုက်များလှသည်။ ငတက်ပြားကဲ့သို့ သူခိုး လူစွမ်းကောင်းတစ်ယောက်အကြောင်း ဖြစ်သည်။ ထိုကားတွင် သူနှင့်အတူ တွဲဖက်ပါဝင်ရသည့် အိတလီမင်းသမီး ကလော်ဒီယာကာဒယ်နလီပါ နာမည် ကြီးသွား၏။ ၁၉၆၄ ခုနှစ် That man from Rio စုံထောက်ဇာတ်ကား ပြုပြီး သောအခါ၌မူ မြန်မာပြည်တွင် သူ့ကို မသိသူ မရှိသလောက် ဖြစ်သွား၏။ သို့သော် ၁၉၆၁ ခုနှစ် ဤ Two Women ဇာတ်ကား ပြစဉ်ကမူ သူသည် မထင်မရှား ဇာတ်ကောင်တစ်ကောင်သာ ဖြစ်လေသည်။

သူ့ကို ၁၉၃၃ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၉ ရက်က ပါရီတွင် မွေးသည်။ ပက်စကပ် ကောလိပ်ကျောင်းထွက် ဖြစ်သည်။ မင်းသား မလုပ်ခင်က အလုပ်စုံ လုပ်ဖူးသည်။ လက်ငှေ့ထိုးရာ နှာခေါင်းရိုး ကျိုး၍ ရုပ်ဆိုးနေသည်။ နှုတ်ခမ်းကလည်း လန်လန် ရွဲ့ရွဲ့၊ နားရွက်ကားကား ဘယ်လိုမှ မင်းသားဖြစ်စရာ ရုပ်ရည်မရှိ။ သို့သော် သူ ကံကောင်းသည်မှာ ထိုစဉ်က ပြင်သစ်တွင် New Wave ခေါ် လှိုင်းသစ်ရုပ်ရှင် အယူအဆများ ခေတ်စားသည်နှင့် တိုက်ဆိုင်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ မင်းသား (Hero) ဆိုတာ လူတွေထက် ပိုချောသောသူ ဆိုသည့် အယူအဆကို တွန်းလှန်နေကြ သည်။ ဒီလိုနှင့် သူ မင်းသား ဖြစ်လာခြင်း ဖြစ်၏။ သရုပ်ဆောင်အနုပညာကျောင်း တက်ဖူးသည်။ ၁၉၅၆ ခုနှစ်မှ ၁၉၅၈ ခုနှစ်အထိ ဇာတ်ခုံပေါ်မှ ဟာသသရုပ်ဆောင်။ ၁၉၅၉ ခုနှစ်၊ ဂိုးဒတ်၏ ဇာတ်ကား About de Souffle တွင် antihero မစွမ်း ဇာတ်ကောင်အဖြစ် ပါဝင်ခွင့်ရခဲ့သည်။ ၁၉၆၀ ခုနှစ်တွင် The Three Muske- teers ဘုရင့်သေနတ်ကိုင်တပ်သား သုံးယောက် (ထိုဝတ္ထုကို သူရဲကောင်းသုံးယောက် ဟု သိကြကာ ဒူးမား ရေး၍ ရုပ်ရှင်အကြိမ်ကြိမ် ရိုက်ရ၏။) ဇာတ်ကားဖြင့် နာမည် ရလာသည်။ နောက်ကား တုချီ၊ ရီယိုမြို့ကလူ စတဲ့ ဇာတ်ကားတွေ ရိုက်ကာ ကမ္ဘာကျော်လာသည်။ ၁၉၆၆ ခုနှစ်တွင် ကာလ်တန်တွင် ပြခဲ့သော Is Paris Burning? ဇာတ်ကား ရိုက်သည်။ Elodies နှင့် ၁၉၅၁ ခုနှစ်တွင် လက်ထပ်ကာ ၁၉၆၇ ခုနှစ်တွင် ကွာရှင်းခဲ့သည်။ ကလေး သုံးယောက်ရှိသည်။

Two Women ဇာတ်လမ်းမှာ...

ဒုတိယကမ္ဘာစစ် ပြီးဆုံးခါနီးကာလ။ ရောမမြို့ပေါ်ကို ဗုံးတွေ မပြတ် ကျနေသည်။ အပျိုပေါက်အရွယ် သမီးကလေးတစ်ဦး ရှိသည့် ဆိုဖီယာသည် သူ့ဆိုင်ကလေးကို ပိတ်ကာ စစ်ဘေးဒဏ်မှ ရှောင်ရန် ပြင်သည်။ သူသည် အနီးရှိ မီးသွေးဆိုင်မှ ယောက်ျားတစ်ဦးနှင့်လည်း မလွတ်မကင်း ရှိနေသည်။

လမ်းတွင် စီးလာသော ရထားက လူတွေ ငါးပိသိပ် ငါးချဉ်သိပ်။ လမ်းတွင် ရထားပျက်တော့ သမီးနှင့်အတူ ဆင်းကာ ကိုယ့်သေတ္တာ ကိုယ်ရွက် ၍ ခရီးဆက်ရသည်။ လမ်းတွင် လေကြောင်းမှ ပစ်ခတ်မှုတွေကိုလည်း ရှောင်တိမ်း ရသည်။ နောက်ဆုံး အမျိုးတွေ ရှိသော ရွာကလေးသို့ ရောက်သွားကာ ခိုလှုံ နေသည်။ ထိုရွာတွင် ဖက်ဆစ်ဆန့်ကျင်ရေးစိတ်ဓာတ် ရှိသည့် ခေတ်ပညာတတ်

လူငယ် မစ်ခယ် ဆိုသူနှင့် တွေ့ရ သည်။ (ဂျင်းပေါလ်ဘယ်လ်မွန်ဒို က ဒီကရီမျက်မှန်တပ် သရုပ်ဆောင် သည်။) မစ်ခယ်က သူတို့သားအမိ ကို ကြင်နာစွာ ဆက်ဆံသည်။ နောက်တော့ သူ့ကို သံယောဇဉ် တွယ်ကာ ချစ်ရေးဆိုသည်။

ရွာတွင်နေရတာ အေးချမ်းသော်လည်း အစားအသောက်က ဆင်းရဲ လှသည်။ ထိုအချိန်၌ ဥရောပစစ်မျက်နှာ၌ ဖက်ဆစ်တွေ ရှုံးနိမ့်စပြုနေလေပြီ။ အိတလီကိုလည်း မဟာမိတ်တပ်တွေက ထိုးစစ်ဆင်နေ၏။ တစ်ရက် မြို့တက် ကာ ဆိုဖီယာနှင့် မစ်ခယ်တို့ စားစရာရှာသည်။ အဓိကက သကြားနှင့်ဂျုံ။ မိန်းမတစ်ယောက်ကို တွေ့တော့ ဈေးဝယ်ရနိုင်မယ့်နေရာ မေးသည်။ သို့သော်... ထိုမိန်းမက သူ့ရင်သွေး စက်သေနတ် မှန်သေ၍ ရူးသွပ်နေသူ ဖြစ်သည်။ ကလေးအစား သူတို့ကို နို့တိုက်ဖို့ ကြံသည်။ ငါ့နို့ကို ဘယ်သူစို့မလဲဟု ရေရွတ် ကာ နို့လှန်၍ ထွက်သွားသည်။ ထိုခရီးတွင် သူတို့နှစ်ယောက် ချစ်သူတွေ ဖြစ်သွားသည်။

တစ်ရက်တွင် ဂျာမန်စစ်ပြေးတစ်စု ရွာကလေးကို ရောက်လာကာ မစ်ခယ်ကို လမ်းပြဖို့ ဓားစာခံလုပ် ခေါ်သွားသည်။ သူတို့ဆီကို မဟာမိတ် တပ်များ၏ အောင်ပွဲသတင်းတွေက ရောက်ရှိလာ၏။ စစ်ပြေးဒုက္ခသည်တွေက

ကိုယ့်နေရပ် ပြန်ကုန်ကြသည်။ သူတို့သားအမိနှစ်ယောက်လည်း ရောမမြို့ကို သေတ္တာကိုယ်စီ ရွက်ကာ ပြန်ခဲ့ကြသည်။ လမ်းခရီးတစ်နေရာ အရောက်တွင် တင့်ကားနှင့် မဟာမိတ်တပ်များ ချီတက်လာတာ တွေ့ရ၏။ စစ်သားတွေက တင့်ကားများပေါ်မှ လူတွေဆီ ချောကလက်တွေ ကြံသည်။ ရုတ်တရက် ဂျာမန်လေယာဉ်တစ်စီး ရောက်လာကာ ပစ်ခတ်သဖြင့် ရှောင်တိမ်းကြရသည်။

လမ်းခရီးမှာ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းအပျက်ကြီးတစ်ခု တွေ့၍ ဝင်နားနေစဉ် မဟာမိတ်တပ်ဖွဲ့ဝင်တချို့ထဲမှ (တူရကီတပ်သားများ ဖြစ်ဟန်တူသည်) ရောက်လာကာ သားအမိနှစ်ယောက်လုံးကို အနိုင်ကျင့် ဖော်ကားသွားကြသည်။ အပျိုပေါက်ကလေး ဖြစ်သည့် ရိုဇီစတာသည် စိတ်ဒဏ်ရာ အကြီးအကျယ် ရသွားသည်။ မဟာမိတ်စစ်ဗိုလ်ကြီးတစ်ဦး ပါလာသည့် ဂျစ်ကားကို

တားကာ တိုင်တန်းသော်လည်း သူ့ကို သာ ဦးနှောက်ပျက်နေသူဟု ထင်ကြ သည်။ ကားကြုံစီး၍ ရှေ့ရွာကလေး ရောက်သောအခါ ဂျာမန်စစ်သားများ က ဓားစာခံလုပ်လာသူ မစ်ခယ်ကို ဤ ရွာအနီးတွင်ပင် ပစ်သတ်သွားကြောင်း

သတင်းကြားရသဖြင့် သားအမိနှစ်ယောက် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ဖက်ကာ ငိုကြွေးကြရလေတော့သည်။

ကလျာမဂ္ဂဇင်း၊ ဇွန်လ၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊

LAURENCE
OLIVIER
JOAN
FONTAINE

dans

Rebecca

D'après le roman de **DAPHNE DU MAURIER**

Réalisation de
ALFRED HITCHCOCK
avec
GEORGE SANDERS et JUDITH ANDERSON

Production
DAVID O. SELZNICK

UNE SÉLECTION LES FILMS GALATÉE
14, RUE LINCOLN - 75008 PARIS - TEL: 2244-00